

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Olgy Pouperové, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Pavla Klaila projednal v ústním jednání dne 18. 6. 2019 návrh **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4** na zahájení kárného řízení ze dne 30. 4. 2018, sp. zn. 40 Spr 541/2018, proti **Mgr. Michalu Průžkovi**, nar. X, předsedovi senátu Obvodního soudu pro Prahu 4, bytem R., S. 643/5, a rozhodl

t a k t o :

Mgr. Michal Průžek,
předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 4

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

zaviněným porušením svých povinností:

a) způsobil nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech, vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 1) sp. zn. 19 C 208/2018, v období od 9. 3. 2018 do 16. 4. 2018,
- 2) sp. zn. 19 C 38/2009, v období od 7. 10. 2017 do 12. 12. 2017,
- 3) sp. zn. 19 C 50/2015, v období od 18. 3. 2016 do 19. 7. 2016,
- 4) sp. zn. 19 C 201/2015, v období od 20. 9. 2017 do 25. 10. 2017,
- 5) sp. zn. 19 C 107/2016, v období od 8. 12. 2017 do 2. 1. 2018,
- 6) sp. zn. 19 C 144/2016, v období od 4. 10. 2016 do 17. 1. 2017,
- 7) sp. zn. 19 C 48/2017, v období od 12. 12. 2017 do 2. 5. 2018,
- 8) sp. zn. 19 C 68/2017, v období od 14. 10. 2017 do 3. 2. 2017,
- 9) sp. zn. 19 C 123/2017, v období od 14. 3. 2018 do 12. 4. 2018,
- 10) sp. zn. 19 C 198/2017, v období od 13. 2. 2018 do 30. 4. 2018,
- 11) sp. zn. 19 C 203/2017, v období od 5. 4. 2018 do 30. 4. 2018,

b) byl nečinný při provádění procesních úkonů v níže uvedených věcech, vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 1) sp. zn. 19 C 473/2015, v období od 19. 5. 2017 do 12. 12. 2017,
- 2) sp. zn. 19 C 16/2016, v období od 1. 4. 2017 do 15. 1. 2018,
- 3) sp. zn. 19 C 112/2017, v období od 24. 9. 2017 do 30. 4. 2018,

t e d y z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., jako kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a 6 (š e s t) m ě s í c ů ,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného dne 30. 4. 2018 bylo zahájeno kárné řízení proti Mgr. Michalu Průžkovi, předsedovi senátu Obvodního soudu pro Prahu 4, působícího na civilním úseku tohoto soudu (dále též „kárně obviněný“).

[2] Návrh byl odůvodněn tím, že v senátě kárně obviněného byly na základě provedené kontroly zjištěny průtahy v celkem 31 občanskoprávních věcech. Kromě několika případů absolutní nečinnosti je kárným návrhem Mgr. Průžkovi především vytýkán neefektivní procesní postup, který ve svém důsledku založil v jednotlivých věcech nedůvodné průtahy v řízení. Předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále též „kárná navrhovatelka“) konstatovala, že kárně obviněný v těchto případech sice činil úkony ještě v přiměřených lhůtách, nepřihlížel ale ke stavu řízení či dopadu provedených úkonů na další postup v řízení (například odročuje jednání na neurčito bez uvedení konkrétních důvodů, neprojednává předem se znalcem vypracování znaleckého posudku, atp.). Fakticky tak ve vytýkaných případech činil toliko úkony za účelem přerušování doby nečinnosti. Vytýkané nedostatky v práci kárně obviněného jsou přitom dlouhodobého charakteru. Za obdobná pochybení (průtahy v řízení v celkem 93 věcech) byl již v minulosti kárným senátem uznán vinným a potrestán (rozhodnutí ze dne 28. 11. 2013, č.j. 16 Kss 1/2013 – 116). Přesto svůj způsob práce nezměnil a stav jeho soudního oddělení se nezlepšuje. Kárně obviněný soudí již 13 let a lze jej tedy považovat za zkušeného soudce. Přesto si svou práci organizuje neefektivně, nemá dostatečné organizační schopnosti pro spolupráci s asistenty a soudním oddělením. Pozitivní změny nenastaly ani poté, co mu byl výlučně pro jeho potřebu přidělen asistent. Přes trvale klesající nápad věcí nedošlo v jeho senátu k odpovídajícímu snížení počtu nevyřízených věcí, naopak počet věcí starších časových řad se ve sledovaném období téměř zdvojnásobil a nyní vykazuje již 28 věcí starších tří let. Ve srovnání s jinými kolegy má u sebe kárně obviněný největší počet spisů. Tento stav byl zjištěn přesto, že byl na plánovanou prověrku svého oddělení upozorněn již 11 měsíců předem. Kárná navrhovatelka dále uvedla, že na straně druhé nelze přehlédnout, že kárně obviněný je připraven vést s kolegy debaty nad řešením právních problémů, řádně též využívá jednací síně a je také řádně přítomen na pracovišti. Uvedla dále, že v roce 2016 byla jako důvodná uznána jedna stížnost na jeho procesní postup; v roce 2017 byla jako částečně důvodná uznaná další stížnost na postup při vedení řízení. V roce 2016 byl též podán návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu; spis byl nicméně v zákonné lhůtě předložen odvolacímu soudu.

[3] Dle názoru kárné navrhovatelky lze za zjištěné průtahy činit odpovědným kárně obviněného; ten svou zaviněnou nečinností porušil své povinnosti soudce rozhodovat o přiměřených lhůtách bez průtahů, jak mu to ukládá § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

pokračování

o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“); tím ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů a dopustil se tak kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárná návrhovatka navrhl, aby mu za toto kárné provinění bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na dobu šesti měsíců.

[4] Kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárnému návrhu uvedl důvody, pro které se dle jeho názoru stav senátu 19 C nelepší. Uvedl, že když v srpnu roku 2013 senát přebíral, bylo v něm 13 civilních starších věcí (z let 2000 až 2010) a 3 věci následně obživly. Kromě toho bylo v senátu 42 pracovněprávních věcí; jednoduché věci byly v té době již vyřízeny a některé naopak následně obživly. V roce 2013 do senátu napadlo mimo běžný nápad 180 věcí. Ve srovnání s jinými senáty do jeho senátu napadají skutkově i právně složitější věci. To kárně obviněný demonstroval na počtu napadlých a vyřízených věcí, včetně způsobu jejich vyřízení, v případě žalob na vypořádání společného jmění manželů. V tomto smyslu provedl srovnání s jinými občanskoprávními senáty v období let 2014 až 2018. Uvedl, že pokud do jeho senátu napadá až 3x více věcí společného jmění manželů (tedy věcí obtížných), než do senátu jiných, přičemž tyto věci se mu obvykle nedaří ukončit smírem, je logické, že lze jen obtížně srovnávat jeho vytiženost a výkonnost s ostatními civilními senáty. Pokud vedení situace v senátě sleduje, mělo přijmout nějaká opatření, kterými by došlo k narovnání této situace; k tomu však nedošlo. Dále se kárně obviněný vyjádřil k nedostatečné podpoře ze strany asistentů. Uvedl, že od srpna 2013 měl postupně čtyři asistenty. Od února 2015 se o asistenta dělil s dalšími soudci v úsecích C, P, EXE; teprve v období března až května roku 2018 měl asistenta výlučně pro sebe. Tento systém, spočívající v „dělení asistentů“ mezi soudce a změny v jejich obsazení, přináší řadu problémů. Pro asistenta je nutné se neustále přizpůsobovat novým stylům práce, nemá také dostatek času na to, aby hlouběji pronikl do problematiky jednotlivých specializací. Pro soudce pak vzniká povinnost neustále nové asistenty zaučovat. O posledního asistenta Mgr. G. se rovněž dělil se dvěma kolegy (včetně oddělení EXE) a již jen z tohoto důvodu nebylo možné očekávat, že tento asistent relevantně přispěje ke zlepšení stavu jeho senátu. Tři měsíce, kdy měl Mgr. G. k dispozici výlučně pro sebe, byla příliš krátká doba na to, aby se jeho pomoc mohla nějak reálně projevit. Navíc v době, kdy se o Mgr. G. dělil, věděl o tom, že je ze strany druhého soudce příliš vytěžován a snažil se ho tedy ještě více nezatěžovat. Kárně obviněný dále uvedl, že z kárného návrhu nevyplývá, v čem konkrétně má spočívat nedostatek jeho organizačních schopností při práci s asistenty. Pokud jde o stížnosti zmiňované v kárném návrhu, stížnost z roku 2013 (sp. zn. 40 St 31/2016) byla neoprávněná. Není jasné, v čem měly zde tvrzené průtahy spočívat; kárně obviněný nebyl na vytýkaný procesní postup upozorněn, jak se tvrdí v kárném návrhu. Nedůvodná byla rovněž stížnost z roku 2017 (sp. zn. 40 St 12/2017); je pravdou, že kárně obviněný v této věci nereagoval na e-mailový dotaz zástupce účastníků, co brání předložení věci Nejvyššímu soudu, odpovídat na takové dotazy však není jeho povinností. Kárně obviněný však především činil ve věci odpovídající úkony, potřebné pro předložení spisu dovolacímu soudu. Konečně, pokud jde o kárným návrhem zmiňovaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, ten byl zamítnut. Kárně obviněný se dále vyjádřil k otázce včasnosti podání kárného návrhu. Uvedl, že věci starší tří let jsou místopředsedkyní soudu každé tři měsíce kontrolovány. Jsou-li mu nyní v kontrolovaných věcech vytýkány průtahy, měla je místopředsedkyně zjistit již v rámci těchto prověrek. Od tohoto okamžiku pak běžela kárné návrhovatce šestiměsíční lhůta k podání kárného návrhu. Vytýkaná pochybení, která byla zjištěna dříve jak šest měsíců před podáním kárného návrhu, tak nelze pro opožděnost projednat. Uvedl dále, že v případě některých vytýkaných skutků uplynula též objektivní lhůta pro podání kárného návrhu.

[5] Ve svém druhém vyjádření ke kárnému návrhu kárně obviněný uvedl, že z věcí uvedených v kárném návrhu mu bylo celkem 17 věcí přiděleno v rozporu s rozvrhem práce,

v případě dvou věcí bylo toto přidělení přinejmenším pochybné. V jednotlivých případech namítá (a podrobně rozebírá), že nebylo dodrženo pravidlo, dle kterého mají být žaloby zapisovány dle pořadí, ve kterém napadly na soud, ve smyslu § 42 odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Na příkladu dalších 18 (v kárném návrhu) neuvedených věcí ilustruje, že k nesprávným zápisům věcí u soudu dochází. Jestliže tedy věci měly být zapsány do jiného soudního oddělení, nebyl kárně obviněný pro jejich projednání a rozhodnutí zákonným soudcem. Neměl tudíž v těchto věcech provádět žádné úkony. Ať již tedy v těchto věcech činil (či nečinil) jakékoli úkony, nemůže takový postup představovat zaviněné porušení povinností soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dále kárně obviněný předložil rozbor některých typových věcí (vypořádání společného jmění manželů, zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, určovací žaloby) do senátů 18 C, 16 C, 28 C a 30 C za období od 1. 1. 2014 do 30. 4. 2018; tím dokládá, že nápad složitějších věcí je do jeho senátu vyšší. To pak logicky vede k vyššímu pracovnímu zatížení.

[6] Na tato vyjádření zareagovala kárná navrhovatelka replikou. Uvedla, že pokud jde o stížnosti z roku 2016 a 2017, ty byly vyřízeny odpovídajícím způsobem a kárně obviněný byl o výsledku vyrozuměn, přičemž způsob jejich vyřízení nerozporoval. Odmítla dále, že by byl kárně obviněný jakkoli znevýhodňován strukturou věcí napadajících do jeho senátu. Jím předložené srovnání nemůže být objektivní, neboť srovnává jen některé senáty a pouze některé agendy; existují pochopitelně i jiné typově složité agendy. Dle jejího názoru je naopak důvodem vytýkaného stavu nekoncentrovaný postup kárně obviněného při projednávání věcí. K otázce asistentů uvedla, že kárně obviněný není oproti ostatním soudcům civilního úseku nikterak znevýhodňován. Je sice pravdou, že asistenti bývají často čerství absolventi fakult, kterým je třeba řadu věcí vysvětlovat, s tím jsou však konfrontováni všichni soudci. Z objektivních důvodů přitom není možné, aby měl každý soudce k dispozici svého asistenta. Standardně se o asistenta dělí dva soudci, ve výjimečných a dočasných případech, vyžadují-li to důležité organizační důvody, se o jednoho asistenta dělí i soudci tři. Jen zcela výjimečně a dočasně jsou rovněž asistenti současně přidělováni na civilní i trestní úsek; v případě kárně obviněného se tak stalo pouze jednou, na dobu sedmi měsíců, kdy byla jeho asistentka navíc přidělena i třetímu soudci na trestní úsek. Naopak měl kárně obviněný sám k dispozici asistenta po dobu třech měsíců. Pokud jde o lhůty k podání kárného návrhu, kárná navrhovatelka uvedla, že i za situace, kdy spis podléhá periodickým kontrolám, je třeba brát v úvahu, že stav považovaný za neefektivní postup v řízení lze mnohdy vyhodnotit až po delší době, kdy je již zcela zřejmé, že úkony činěné ve věci nesměřují k rozhodnutí. K tvrzení kárně obviněného, že k projednání řady věcí byl nezákonným soudcem, kárná navrhovatelka uvedla, že jde pouze o zástupný důvod. Dle jejího názoru se navíc přidělením věci do určitého soudního oddělení stává soudce soudcem zákonným, což je pojem směřující vně – vůči účastníkům soudního řízení. Jeho podstatou je zamezit tomu, aby nemohlo být následně s věcí nezákonně manipulováno. V této souvislosti kárná navrhovatelka podrobně popsala systém přidělování věcí u obvodního soudu. Dále vyložila, proč považuje způsob, jakým by měl být prováděn zápis napadlých věcí podle názoru kárně obviněného, za věcně nerealizovatelný; dle jejího názoru nemá oporu ani v zákoně o soudech a soudcích.

[7] Kárnému senátu bylo konečně doručeno i třetí vyjádření kárně obviněného. V něm především zdůraznil, že je-li mu kárným návrhem vytýkán v konkrétních věcech neefektivní procesní postup, měla by kárná navrhovatelka konkretizovat, jaký jiný postup by byl ve věci efektivnější. Upozorňuje přitom, že soudci nelze vnučovat jiný procesní postup, neboť by se jednalo o nepřípustný zásah do soudcovské nezávislosti. Opětovně zdůraznil, že do jeho senátu napadají složitější věci; jejich studium, vedení řízení i samotné rozhodnutí pak logicky vyžaduje více času. K tomu musí být při posuzování doby mezi jednotlivými úkony přihlédnuto. Konečně k vytýkanému nárůstu počtu starších neskončených věcí znovu zopakoval, v jakém

pokračování

stavu přebíral senát v roce 2013. Šlo o převážně složitější spory, jejichž rozhodnutí si vyžádalo určitý čas a je tedy logické, že tím došlo k nárůstu celkového počtu neskončených věcí. S výjimkou dvou věcí jsou v současné době již všechny převzaté věci vyřízeny. Počet věcí starších tří let se stabilizoval a nyní pomalu klesá. Z věcí uvedených v kárném návrhu je dosud (vyjma přerušené věci) jen šest věcí nevyřízených. Dále se kárně obviněný vyjádřil k jednotlivým případům vytýkané nečinnosti; ve všech případech důvodnost výhrad ke zvolenému procesnímu postupu odmítl.

[8] Na nařízeném ústním jednání, konaném dne 18. 6. 2018, místopředsdkyně obvodního soudu pro Prahu 4 JUDr. Hana Zítková (dále též „zástupkyně kárné navrhovatelky“) uvedla, že lhůty stanovené zákonem č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) pro podání kárného návrhu považuje za splněné. Uvedla, že v případě neefektivního postupu soudce nelze často tuto skutečnost odhalit při jedné kontrole, neboť vyjde najevo až v delším časovém horizontu, kdy se ukáže, že dříve učiněný úkon nesměřoval k co nejrychlejšímu projednání a rozhodnutí věci. Uvedla dále, že provedenou prověrkou soudního oddělení kárně obviněného bylo zjištěno, že ten často provádí úkony, které mají jen přerušit období jeho nečinnosti, postrádají však racionální důvod. V řadě případů je zřejmé, že si kárně obviněný nevyjasnil procesní postup (posílá vyjádření protistraně s žádostí o další vyjádření, aniž by bylo jasné, k čemu se má protistrana vyjádřit, ustanovuje znalce, aniž by s ním tento postup předem projednal, apod.). Mechanicky též uplatňuje tři měsíční periody mezi jednotlivými úkony, aniž by tyto úkony provedl současně. Tím se celkově protahuje délka řízení. K otázce zákonného soudce zástupkyně kárné navrhovatelky zopakovala důvody, pro které kárná navrhovatelka odmítá, že věci rejstříku C nebyly zapisovány stanoveným způsobem. Upozornila, že s ohledem na různé technické způsoby provádění podání nelze zjistit přesný okamžik, kdy ta která věc u soudu napadla, jak si to představuje kárně obviněný. Vlastní rozdělování spisů do soudních oddělení pak probíhá dle algoritmu nastaveného správcovskou společností; soud do této činnosti nikterak nezasahuje. Není rovněž zřejmé, z jakých zdrojů čerpal kárně obviněný podklady pro jím předkládané závěry. Dále zástupkyně kárné navrhovatelky zdůraznila, že většina věcí uvedených v kárném návrhu napadla do senátu 19 C v roce 2013, před nástupem kárně obviněného na soud. Tyto věci kárně obviněný převzal na základě rozhodnutí předsdkyně soudu a tím se v těchto věcech stal zákonným soudcem. Není rovněž bez významu, že kárně obviněný nikdy v tomto smyslu nevzněl žádnou námitku, v nyní posuzovaných věcech konal a rozhodoval; tvrzení, že ve věcech nebyl zákonným soudcem, uplatnil až poté, co mu v těchto věcech byly vytknuty průtahy. Zástupkyně kárné navrhovatelky rovněž odmítla tvrzení kárně obviněného o jeho přetíženosti. Uvedla, že kárně obviněný se svým prvotním zatížením při přebírání senátu v roce 2013 hájil již v předchozím kárném řízení, kde však byl shledán vinným ze zavinění průtahů ve větším počtu věcí. V době, kdy přebíral senát, bylo v senátě 53 neskončených věcí, z toho 10 věcí starší tří let; 42 věcí bylo pracovněprávních. Tyto věci byly následně kárně obviněným vyřízeny v 18 případech jinak, než rozsudkem. Pokud jde o následné mimořádné doplnění senátu o 180 věcí, většinou šlo o žaloby o vrácení bankovních poplatků, tato řízení však byla následně hromadně zastavována. Zástupkyně kárné navrhovatelky potvrdila, že rozhodující část věcí uvedených v kárném návrhu byla již v mezidobí kárně obviněným rozhodnuta; celkový počet nerozhodnutých věcí v senátě 19 C se ale nezmenšil. Upozornila dále, že kárně obviněný byl seznámen s výsledkem provedené prověrky, z níž vyplynuly skutečnosti uvedené v kárném návrhu. Proti závěrům samotným ničeho nenamítal a nerefletoval ani na možnost jednat o uzavření dohody o vině a trestu. K celé věci zaujal postoj, že je zvědav, jakým způsobem mu budou vytýkané průtahy prokázány. Dále uvedla, že kárně obviněný není stále schopen zorganizovat práci svého minitýmu, zapisovatelka i asistent jsou přepracovaní a pořádně neví, jak mají práci uchopit. Nesprávnou organizaci práce kárně obviněného ilustruje i situace se současnou asistentkou, o kterou se kárně obviněný dělí právě s JUDr. Zítkovou.

Podle aktuálních údajů má asistentka u sebe 113 spisů, z toho však 84 spisů je kárně obviněného. Asistentka je tak vyčerpaná, práci nezvládá, ač je jinak výkonná a schopná. Problémy s organizací práce se projevují i na kanceláři, kde existují potíže se zakládáním pošty, oběhem spisů, atd.

[9] Kárně obviněný využil svého práva nevypovídat.

[10] V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb.

[11] Kárný senát si především od kárné navrhovatelky vyžádal k předložení soudních spisů, ve kterých bylo kárně obviněnému vytýkáno zavinění průtahů v řízení. Ve věcech sp. zn. 19 C 437/2015, sp. zn. 19 C 347/2014, sp. zn. 19 C 9/2017, sp. zn. 19 C 112/2017 a sp. zn. 19 C 123/2017 byly kárnému senátu předloženy kopie spisů, ve věcech sp. zn. 19 C 966/2013 a sp. zn. 19 C 251/2013 byly předloženy kopie relevantních částí spisů. Ve zbytku byly předloženy spisy v originále. Kárný senát ověřil, že obsah předložených spisů odpovídá skutečnostem uvedeným v kárném návrhu, pokud jde o popis úkonů (nečinnosti) kárně obviněného a jejich časového určení. Současně si kárný senát k jednotlivým spisům vyžádal výpisy ze systému ISAS; i zde platí, že zde zachycený pohyb spisů a jejich umístění v posuzovaných obdobích odpovídá obsahu kárného návrhu.

[12] Dále byl kárnému senátu předložen spis Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 40 Spr 788/2017, nazvaný „*Prověрка vybraných občanskoprávních senátů, rok 2017 (úkol č. 2) Mgr. Michal Přížek – senát 19 C*“. Součástí tohoto spisu je především zápis z pracovní porady soudců Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 11. 1. 2017, kde bylo pod bodem 7. oznámeno, že v roce 2017 budou v rámci úkolů pro předsedy obvodních soudů kontrolovány senáty 44 C (I. pololetí) a 19 C (II. pololetí). Bylo oznámeno, že zprávu o prověře obdrží soudce vždy na vědomí. Při výběru kontrolovaných senátů se bere ohled na to, aby byly prověřeny senáty, které v minulosti ještě prověrku neměly a také soudci, u nichž byly zjištěny průtahy v řízení, či měli nějaký kárný postih a přesto se stav jejich senátu nelepší. Byly též uvedeny základní parametry prověrek a oblasti, na které budou zaměřeny. Součástí prověřkového spisu je dále „*Zpráva o prověře senátu 19 C – Mgr. Michal Přížek*“ vyhotovená dne 8. 1. 2018 místopředsedkyní soudu JUDr. Zítkovou. Z části „*Popis senátu 19 C, 19 EC*“ se podává, že kárně obviněný vykonával v letech 2015 až 2017 ze 100 % občanskoprávní agendu bez specializace. V roce 2015 mu byl přidělen asistent k jedné třetině, v roce 2016 k jedné polovině a v roce 2017 nejprve k jedné polovině, později k jedné třetině. Ke konci roku 2015 činil počet neskončených věcí senátu kárně obviněného 275 věcí (věci starší sedmi let – 2, věci ve stáří pět až sedm let – 3), v roce 2016 šlo o 235 věcí (věci starší sedmi let – 6, věci ve stáří pět až sedm let – 0, věci ve stáří tři až pět let – 5), v roce 2017 pak o 236 věcí (věci starší sedmi let – 4, věci ve stáří pět až sedm let – 2, věci ve stáří tři až pět let – 20). Pokud jde o počet napadlých a vyřízených věcí do senátu 19 C, v roce 2016 napadlo 359 věcí, vyřízeno bylo 443 věcí, v roce 2017 do senátu napadlo 357 věcí, vyřízeno bylo 371 věcí. Dokument obsahuje taktéž srovnání nápadu a vyřízených věcí v roce 2017 se senáty 11 C (napadlo 356 věcí, vyřízeno 366 věcí), 30 C (napadlo 355 věcí, vyřízeno bylo 364 věcí) a 40 C (napadlo 355 věcí, vyřízeno bylo 387 věcí). Co se týče stavu senátu při jeho přebírání kárně obviněným v roce 2013, z dokumentu se podává, že v té době bylo v senátu 53 nevyřízených věcí a 20 věcí pravomocně neskončených. V roce 2013 bylo do senátu převedeno mimořádně 180 věcí z důvodu nízkého nápadu. Kárně obviněný v té době vykonával občanskoprávní agendu bez specializace a od 1. 8. 2013 mu byl přidělen asistent. Dokument taktéž uvádí kritéria pro výběr spisů ke kontrole. K prověření bylo vybráno posledních 30 číselně po sobě jdoucích spisů (s výjimkou věcí postoupených a věcí, kde byl vydán platební rozkaz) napadlých v roce 2015, 20 prvních věcí napadlých v roce 2016 a 20 posledních věcí napadlých v roce 2016, prvních 10 věcí napadlých v roce 2017 a všechny neskončené věci starší tří let

pokračování

(35 věcí). Kontrolováno bylo celkem 115 spisů, se zaměřením na bezprůtahovost řízení. Ve zbytku dokumentu jsou popsány zjištěné průtahy v jednotlivých spisech. Součástí prověřkového spisu je rovněž dokument označený „*Doplnění kontroly senátu 19 C*“, jde však o dokument nedatovaný a bez uvedení kdo je jeho autorem. Zpráva o kontrole byla Mgr. Průžkovi předána dne 10. 1. 2018; spis neobsahuje žádné vznesené výhrady k jejímu obsahu.

[13] Kárný senát si dále od kárné navrhovatelky vyžádal přehled nápadu a vyřízených věcí soudců vykonávající občanskoprávní agendu bez specializace u Obvodního soudu pro Prahu 4 za období od 1. 1. 2015 do 30. 4. 2018. Z tohoto přehledu vyplývá, že nápad věcí do senátu kárně obviněného zcela odpovídá nápadu do senátu jiných soudců, vykonávající stejnou agendu. Pokud jde o počet věcí vyřízených kárně obviněným a průměrný počet věcí vyřízených v jiných (srovnatelných) senátech, ten v roce 2015 činil 510 věcí (průměr 543 věcí), v roce 2016 šlo o 438 věcí (průměr 426 věcí), v roce 2017 pak 348 věcí (průměr 379 věcí) a v první polovině roku 2018 bylo vyřízeno 100 věcí (průměr 137 věcí). Počet neskončených věcí starších časových řad (věci nepřerušené) v senátě 19 C činil v roce 2015: 8 věcí starších tří let, 1 věc starší pěti let a 2 věci starší sedmi let; v roce 2016: 6 věcí starších tří let, 0 věcí starších pěti let, 2 věci starší sedmi let; v roce 2017: 19 věcí starších tří let, 2 věci starší pěti let a 3 věci starší sedmi let; k 31. 1. 2018: 25 věcí starších tří let, 2 věci starší pěti let a 1 věc starší sedmi let.

[14] Kárný senát si také opatřil rozvrhy práce Obvodního soudu pro Prahu 4 za období let 2015 až 2018.

[15] V roce 2015 vykonávaly (kromě senátu 19 C) občanskoprávní agendu bez specializace v rozsahu 100 % nápadu senáty 8 C, 11 C, 12 C, 18 C, 21 C, 23 C, 25 C, 28 C, 29 C, 30 C, 40 C, 41 C, 42 C, 43 C, 51 C a 60 C. Kárně obviněný měl v tomto období k dispozici k jedné třetině asistentku Mgr. V. M.; šlo o standardní situaci ve srovnání s ostatními kolegy na občanskoprávním úseku. Následující změny rozvrhu práce se kárně obviněného přímo nedotkly.

[16] Podle rozvrhu práce pro rok 2016 byla občanskoprávní agenda bez specializace v rozsahu 100 % nápadu vykonávána (kromě senátu kárně obviněného) senáty 8 C, 11 C, 12 C, 15 C, 18 C, 21 C, 23 C, 29 C, 30 C, 40 C, 41 C, 42 C, 44 C a 51 C. V uvedeném období měl kárně obviněný k dispozici asistentku Mgr. M. v rozsahu jedné třetiny, a to v měsíci lednu, v měsících únor až srpen pak v rozsahu jedné poloviny; v měsících září a říjen měl kárně obviněný k dispozici asistenta Mgr. R. H. (k jedné polovině) a v měsících listopad až prosinec asistenta Mgr. J. P. (opět k jedné polovině). Šlo opět o situaci plně srovnatelnou se situací ostatních kolegů na civilním úseku. Další změny rozvrhu práce se kárně obviněného přímo nedotkly.

[17] Z rozvrhu práce pro rok 2017 vyplývá, že občanskoprávní agendu bez specializace v rozsahu 100 % nápadu vykonávaly (kromě senátu 19 C) též senáty 8 C, 11 C, 12 C, 15 C, 18 C, 21 C, 28 C, 29 C, 30 C, 40 C, 41 C, 42 C, 43 C, 44 C a 51 C. Kárně obviněnému byl k dispozici (k jedné polovině) asistent Mgr. P. I zde rozsah využití asistenta odpovídal situaci ostatních soudců civilního úseku. Následující změny rozvrhu práce se kárně obviněného přímo nedotkly.

[18] Pokud jde o první polovinu roku 2018, dle rozvrhu práce vykonávaly občanskoprávní agendu bez specializace v rozsahu 100 % nápadu (kromě senátu kárně obviněného) senáty 8 C, 11 C (zde ještě napadaly věci Rod v rozsahu 100 %), 12 C, 15 C, 18 C, 21 C, 28 C, 60 C, 39 C, 40 C, 42 C a 43 C. V měsících leden a únor měl kárně obviněný k dispozici k jedné polovině asistenta Mgr. P., v měsících březen a duben byl výlučně do jeho senátu přidělen asistent Mgr. G.

[19] Z toho, co bylo k rozvrhům práce uvedeno výše, je (mimo jiné) zřejmé, že výběr konkrétních referenčních senátů pro srovnání množství nápadu a počtu vyřízených věcí se senátem 19 C umožňoval objektivní zhodnocení.

[20] Kárný senát si od kárné navrhovatelky vyžádal také vysvětlení, jakým způsobem byly prováděny periodické kontroly spisů starších časových řad na civilním úseku soudu v letech 2016 až 2018. Ze sdělení kárné navrhovatelky ze dne 14. 9. 2018 sp. zn. 40 Spr 541/2018 se podává, že předmětem těchto kontrol bylo pravidelné sledování bezprůtahového postupu v řízení ve věcech „C“ starších tří let a starších pěti let. Na konci prvního a třetího čtvrtletí byly ke kontrole předkládány spisy, které se v této době poprvé staly věcmi staršími tří let, dále spisy, které tzv. „obživly“ a všechny spisy starší pěti a sedmi; na konci druhého a čtvrtého čtvrtletí byly předkládány všechny spisy starších časových řad (tzn. věci starší tří let), pokud se u obvodního soudu v tomto období nacházely.

[21] Kárný senát si rovněž vyžádal vyjádření soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 4 k osobě kárně obviněného a pracovním podmínkám na občanskoprávním úseku soudu v období let 2015 až 2018. Soudcovská rada ve svém sdělení ze dne 21. 3. 2019, sp. zn. 40 Spr 541/2018 uvedla, že není oprávněna k osobě kárně obviněného vydávat jakékoli stanovisko a nedisponuje ani informacemi týkajícími se plnění pracovních povinností jakéhokoliv soudce. Nejsou jí rovněž známy bližší informace týkající se zajišťování pracovních podmínek na soudě. K osobě kárně obviněného nicméně uvedla, že jde o nekonfliktního, pracovitěho, svědomitého a odborně erudovaného soudce. Členům soudcovské rady je z osobní zkušenosti známo, že se u kárně obviněného vyskytl v období od konce roku 2017 do poloviny roku 2018 problém s kvalitou práce jeho asistenta; obecně lze též konstatovat, že i do senátu kárně obviněného napadaly složité a komplikované věci.

[22] Konečně si kárný senát vyžádal předložení osobního spisu kárně obviněného. Z jeho obsahu vyplývá, že soudcem je od roku 2005, kdy byl jmenován předsedou senátu Okresního soudu v Ostravě. K Obvodnímu soudu pro Prahu 4 byl přeložen v roce 2007. V minulosti byl rozhodnutím kárného senátu tohoto soudu ze dne 28. 11. 2013 č. j. 16 Kss 1/2013 – 116, uznán vinným ze spáchání kárného provinění, spočívajícího ve vyvolání nedůvodných průtahů v celkem 69 občanskoprávních věcech, za což mu bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na tři měsíce. Žádné další výhrady k jeho práci (včetně případných výtek uložených dle § 88a zákona o soudech a soudcích) z obsahu osobního spisu nevyplývají.

[23] Kárně obviněný využil svého práva vyjádřit se k důkazům provedeným u ústního jednání (§ 214 trestního řádu, za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.). Uvedl, že nerozporuje údaje o počtu věcí napadajících do jeho senátu a do senátu ostatních, namítá však rozdílnou strukturu tohoto nápadu. Do senátu 19 C jsou ve větším množství zapisovány typově obtížnější věci (například vypořádání společného jmění manželů); je pak zřejmé, že vyřizování většího počtu takových věcí vede k většímu zatížení soudce. Uvedené platí i pro situaci v roce 2013, kdy senát přebíral; i zde nepoukazoval na absolutní počet věcí v senátu, ale na jejich strukturu. V senátě byly tehdy nevyřízené především obtížné občanskoprávní věci (jen zhruba dvě až tři věci bylo možné vyřídit nemeritorně) a dále věci pracovníprávní, které jsou již ze své podstaty obvykle obtížnější. Kárně obviněný se vyjádřil též k osobě asistenta Mgr. G. Uvedl, že šlo o asistenta, který nastoupil po absolvování školy. Nejednalo se o nekvalitního pracovníka, nicméně z důvodu jeho nezkušenosti nebyl pro kárně obviněného přínosem a většinu věcí si proto dělal sám.

[24] Zástupkyně kárné navrhovatelky u jednání navrhla doplnit dokazování třemi listinami, zachycujícími strukturu rozdělovaného nápadu do občanskoprávních senátů v letech 2013 až 2017 se zaměřením na typově obtížné spory. Tímto důkazem mělo být vyvráceno tvrzení

pokračování

kárně obviněného o jeho větším zatížení složitější agendou. Tento důkaz kárný senát neprovedl pro jeho neprůkaznost, neboť není možné (bez individuálního posouzení) rozdělovat arbitrárně věci na více či méně obtížné jen s ohledem na jejich předmět řízení. Dalším důkazním návrhem byly výpisy ze systému ISAS, z nichž se podává stav senátu 19 C k 31. 7. 2013; tímto důkazem zástupkyně kárné navrhovatelky hodlala prokázat, že v době přebírání senátu kárně obviněným byl jeho součástí pouze jeden spor o vypořádání společného jmění manželů, který kárně obviněný následující měsíc vyřídil schválením smíru. Tento důkaz kárný senát odmítl provést z důvodu nadbytečnosti, neboť nemá přímý vztah k posuzovanému skutku. Ze stejného důvodu zamítl kárný senát též návrh na provedení důkazu přehledem spisů nacházejících se u kárně obviněného a asistentů (Mgr. G. a Mgr. P.) v roce 2018, kterým zástupkyně kárné navrhovatelky hodlala vyvrátit obranu kárně obviněného, dle které si většinu věcí dělá sám. Konečně kárný senát neprovedl navrhovaný důkaz manuálem pro zapisování věcí do jednotlivých soudních oddělení, kterým měla být vyvrácena argumentace kárně obviněného o nesprávném zápisu věcí do jeho senátu. I provedení tohoto důkazu by bylo nadbytečné, neboť způsob zápisu nápadu věcí u Obvodního soudu pro Prahu 4 považuje kárný senát z pohledu posuzovaného skutku za irelevantní (podrobněji viz dále).

[25] Kárný senát odmítl rovněž provést důkazy navrhované kárně obviněným. Jedná se o složku dokumentů rozebírající způsob zapisování věcí do jeho senátu, včetně přehledu nápadu věcí do jiných senátů agendy C. Tento důkaz kárný senát považoval za nadbytečný ze stejného důvodu jako navrhovaný důkaz manuálem pro zápis věcí do jednotlivých soudních oddělení. Rovněž nebyl proveden důkaz listinou označovanou kárně obviněným jako „přehled asistentů“, neboť obsazení asistentů v senátě 19 C a v senátech s ním srovnatelných v období let 2015 až 2018 byl již dostatečně zjištěn jinými důkazy.

[26] Zástupkyně kárné navrhovatelky ve svém závěrečném návrhu uvedla, že kárně obviněný měl v posuzovaném období standardní pracovní podmínky, odpovídající podmínkám ostatních soudců na občanskoprávním úseku. Při vymezení vytýkaných průtahů bylo vycházeno z judikatury tohoto kárného soudu, pokud jde o akceptovatelnou dobu nečinnosti mezi jednotlivými úkony; přihlédnuto bylo též vždy ke stáří konkrétní soudní věci. Kárná navrhovatelka se snažila vždy individuálně určit přiměřenou lhůtu k provedení úkonů v jednotlivých věcech. To platí i pro případy, kdy je kárně obviněnému vytýkán neefektivní postup v řízení, tedy kdy úkony sice prováděny byly, nikoliv však tak, aby vedly k co nejrychlejšímu vyřízení věci. Pokud by kárně obviněný projevil větší vstřícnost při projednávání výsledku prověrky a projevil aktivně snahu vytýkané nedostatky odstranit, mohla být celá věc vyřízena uzavřením dohody. Jelikož kárně obviněný této možnosti nevyužil, nezbývá kárné navrhovatelce, než trvat na podaném kárném návrhu, a to včetně návrhu na uložení kárného opatření.

[27] Kárně obviněný využil svého práva posledního slova. Odkázal přitom na obsah svých předchozích vyjádření, přičemž zdůraznil, že trvá na tom, že byl v posuzovaném období nadměrně zatěžován nápadem složitějších věcí; to se logicky muselo projevit i v práci s ostatními spisy. Má za to, že kárný návrh nebyl podán důvodně a navrhl proto, aby byl kárného obviněný zproštěn.

[28] Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Dle citovaného ustanovení musí být návrh na zahájení kárného řízení *podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění*. Vzhledem k tomu, že kárný návrh byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 30. 4. 2018, je zřejmé, že předmětem věcného projednání nemůže být jednání

(nečinnost) kárně obviněného, ke kterému došlo před datem 30. 4. 2015 (objektivní lhůta), respektive jednání (nečinnost) o jehož existenci se kárná navrhovatelka dozvěděla před datem 30. 10. 2017 (subjektivní lhůta). V tomto ohledu kárný senát zjistil, že v některých případech vytýkané nečinnosti subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu dodržena nebyla. Zde kárný senát vycházel z výše citovaného sdělení kárné navrhovatelky ze dne 14. 9. 2018, sp. zn. 40 Spr 541/2018, ze kterého se podává, že u Obvodního soudu pro Prahu 4 jsou prováděny periodické kontroly zaměřené na bezprůtahový postup v řízení, kdy jsou kontroly podrobovány na konci prvního a třetího čtvrtletí spisy, které se poprvé staly věcmi staršími tří let a všechny spisy starší pěti a sedmi let, a na konci druhého a čtvrtého čtvrtletí pak všechny spisy starších časových řad (nacházejí-li se aktuálně u soudu), tzn. spisy, které dosáhly stáří tří let a věci starší. Kárný senát tedy vycházel z předpokladu, že (i) všechny spisy starších časových řad vztahující se k věcem uvedeným v kárném návrhu byly podrobeny periodickým kontrolám v souladu s plánem prověrek a (ii) s ohledem na zaměření těchto prověrek (bezprůtahovost řízení) měly být případné průtahy v rámci těchto kontrol zjištěny. Je-li tedy kárně obviněnému vytýkána nečinnost v období před 30. 10. 2017, je subjektivní lhůta zachována pouze tehdy, nebyl-li příslušný spis podroben periodické kontrole kdykoli v období před tímto datem; kárný senát přitom v konkrétních případech též posuzoval, kde v době provádění těchto prověrek mohla být existence průtahů již dostatečně zjevná. Případy, kdy bylo zjištěno, že návrh nebyl podán v otevřené subjektivní lhůtě, budou rozebrány dále, v rámci zhodnocení skutkových zjištění podávajících se z jednotlivých spisů.

[29] Pokud jde o případy vytýkané nečinnosti kárně obviněného, jejichž projednání nebrání marné uplynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, zde kárný senát vychází z premisy, že je-li soudci jako kárné provinění (§ 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích) vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, tedy nedostatečná snaha o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům řízení tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (zde viz § 6 a § 100 odst. 1 občanského soudního řádu a § 79 odst. 1 *in fine* zákona o soudech a soudcích), je úkolem kárného senátu nejprve ověřit, že tvrzená nečinnost (a její rozsah) v jednotlivých věcech reálně nastala; následně je nutno posoudit, zda takto případně zjištěná období nečinnosti již překračují určitou akceptovatelnou mez; je-li splněna i tato podmínka, je nutné ještě zhodnotit, zda lze tyto objektivně existující průtahy v řízení klást za vinu právě kárně obviněnému soudci. Z hlediska druhého a třetího kroku výše popsaného algoritmu je třeba upozornit, že dle ustálené kárné judikatury je práce soudce činností na výsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoli normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn. Jelikož občanský soudní řád (dle kterého bylo postupováno ve všech posuzovaných věcech) až na výjimky nestanoví lhůty pro provedení jednotlivých procesních úkonů, je nutno procesní postup soudce posuzovat v každém konkrétním případě přísně individuálně. Nelze jistě reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené osoby) činěny zcela bezodkladně a budou na sebe plynule navazovat; je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení v ustanovení § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řadě měsíců.

[30] Kárná judikatura se při posuzování této otázky ustálila na názoru, že za průtah lze považovat nejen případy nečinnosti absolutní, tedy situace, kdy v posuzovaném období neučinil soudce ve spisu žádný úkon, ale i případy, kdy sice takový úkon učiněn byl, avšak nešlo o úkon, který by mohl reálně směřovat ke skončení věci; tyto modalities je nutno důsledně odlišovat.

pokračování

[31] Posuzování případů posledně uvedených je v praxi velmi obtížné, neboť soudce má při řešení případu možnost postupovat různými způsoby. Zvolí-li způsob, který se zpětně jeví jako nevhodný či nestandardní, nemusí jít nutně o jeho pochybení, tím méně pak o jeho zaviněné neplnění povinností soudce. Aby na takový úkon mohlo být nahlíženo tak, že byl učiněn ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, muselo by se jednat o zjevný exces ve smyslu jeho zjevné iracionality, účelovosti (ryze formálně provedený úkon, který byl učiněn jen proto, aby došlo k přerušení stávající nečinnosti), atp. Jinak řečeno, je-li konkrétní postup v řízení výlučně věcí úvahy soudce, pak i za situace, kdy volí v konkrétním případě méně vhodné kroky (úkony), nelze od existence takových úkonů odhlédnout, nepřekračují-li hranici, kdy lze již hovořit o zcela neefektivním, excesivním způsobu vedení řízení. Při hodnocení těchto úkonů je také nutno přihlídnout ke kontextu posuzovaného soudního řízení, neboť i neefektivní úkony, které nedosahují intenzity výše popsané, mohou ve svém vzájemném kontextu vést k závěru, že soudce nevedl řízení dostatečně soustředěně, důsledně a vedení snahou věc efektivně skončit; i v těchto případech pak nelze vyloučit, že by takový postup soudce mohl být hodnocen jako zaviněné porušení jeho povinností. Současně je však nutno upozornit, že není-li zcela nepochybné, že se posuzovaný úkon soudce zcela vymyká racionálnímu postupu v soudním řízení, je nutno aplikovat obecnou zásadu trestního procesu, a to zásadu *in dubio pro reo*.

[32] Jde-li o případy nečinnosti absolutní (tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon), zde kárný senát zastává konstantně názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba složitější právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobila k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. Jakkoli nelze stanovit obecně platnou a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo možné již dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce, v případě, kdy měl být proveden pouze jednoduchý úkon (vybrání soudního poplatku, rozeslání podání účastníkům řízení, předložení spisu s odvoláním nadřízenému soudu, atp.), hranicí za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá obvykle lhůta tří měsíců (viz například rozhodnutí tohoto soudu ze dne 22. 6. 2011, č.j. 11 Kss 11/2009 – 224 a ze dne 20. 3. 2014, č.j. 16 Kss 9/2013 – 91). Znovu je však nutno připomenout, že jde o časovou hranici orientační, která může být oběma směry korigována s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovování jakýchkoli obecných (byť i jen orientačních) časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věci, výkonnosti soudce, atd.

[33] Na základě těchto obecných premis tedy kárný senát přistoupil k hodnocení jednotlivých případů vytýkané nečinnosti:

1) **sp zn. 19 C 208/2018** – vytýkána absolutní i relativní nečinnost (neefektivní vedení řízení) v obdobích (i) od 10. 4. 2014 do 17. 6. 2014, (ii) od 16. 7. 2014 do 29. 6. 2015, (iii) od 20. 10. 2016 do 30. 4. 2018, (iv) od 29. 9. 2015 do 10. 8. 2017, (v) od 10. 8. 2017 do 23. 11. 2017 a (vi) od 23. 12. 2017 do 30. 4. 2018. S ohledem na stáří věci byl spis kvartálně kontrolován; vytýkaná nečinnost v období ad (i) – (iv) musela tedy být v rámci těchto kontrol (které proběhly do 30. 10. 2017) indikována a v tomto rozsahu tak nebyla dodržena subjektivní lhůta k podání kárného návrhu. Co se týče vytýkaných průtahů v období od 10. 8. 2017 do 23. 11. 2017, zde je kárně obviněnému vytýkán neefektivní procesní postup, kdy ustanovil znalce, aniž by s ním tento postup předem projednal; pokud by kárně obviněný postupoval

standardním způsobem, nevznikla by situace, kdy ustanovení znalce muselo být zrušeno pro jeho poměr k věci a nevznikly by tak průtahy v řízení. Podle názoru kárného senátu musel být vytýkaný postup zjištěn již při kontrole spisu ve třetím čtvrtletí roku 2017 (tedy k datu 30. 9. 2017) – fakt, že následek tohoto postupu, tj. prodloužení délky řízení, se projevil až později, nemůže být rozhodující. Z uvedeného důvodu kárný senát i v případě tohoto období vytýkané nečinnosti dospěl k závěru, že návrh byl podán po uplynutí subjektivní lhůty. Pokud jde o poslední vytýkané období nečinnosti, zde byl již kárný návrh podán při zachování objektivní i subjektivní lhůty. Z obsahu předloženého soudního spisu se podává, že kárně obviněný ustanovil dne 23. 11. 2017 ve věci nového znalce Ing. Kaftana, kterému určil lhůtu 4 měsíce k vypracování znaleckého posudku. Dne 11. 12. 2017 soud obdržel žádost Ing. Kaftana o zproštění svého ustanovení z důvodu dlouhodobé nemoci. V období od 28. 11. 2017 do 22. 12. 2017 byl (dle výpisu z ISAS) spis na kontrole. Dne 22. 12. 2017 byl spis (dle ISAS) předložen kárně obviněnému. Kárně obviněný dne 23. 1. 2018 vyrozuměl účastníky o žádosti Ing. Kaftana a vyzval je, ať sdělí své návrhy na osobu znalce. Tyto návrhy soud obdržel ke dni 8. 2. 2018. Spis byl dále v období od 17. 4. 2017 do 27. 4. 2017 u místopředsedkyně soudu ke kontrole. Dne 5. 6. 2018 rozhodl kárně obviněný o ustanovení nového znalce. S ohledem na stáří věci a minimální posun při jejím věcném projednávání dospěl kárný senát k závěru, že za přiměřenou lhůtu k provádění procesních úkonů lze považovat dobu zhruba jednoho měsíce. Z tohoto pohledu tak v období od 22. 12. 2017 (počátek vytýkaných průtahů) do 23. 1. 2018 (úkon kárně obviněného) k průtahům v řízení nedošlo. Za situace, kdy soud obdržel návrhy účastníků k osobě znalce dne 8. 2. 2018, bylo možné po kárně obviněném spravedlivě požadovat, aby ve lhůtě jednoho měsíce nového znalce ustanovil (ze spisu nevyplývá, že by v tomto směru prováděl jakékoli konzultace týkající se odbornosti znalce, atp.). Počínaje dnem 9. 3. 2018 tak již lze hovořit o vzniku průtahů v řízení, a to až do dne 16. 4. 2018, neboť následujícího dne byl spis již předložen místopředsedkyni soudu ke kontrole. Jelikož kárně obviněný ani ve svém vyjádření nepodal plausibilní vysvětlení své nečinnosti v tomto období, lze uzavřít, že v posuzované věci vznikly průtahy v řízení v období od 9. 3. 2018 do 16. 4. 2018.

2) **sp. zn. 19 C 38/2009** – vytýkáno neefektivní vedení řízení v období od 12. 6. 2015 do 12. 12. 2017. S ohledem na stáří věci byl spis kvartálně kontrolován, z hlediska zachování subjektivní lhůty k podání kárného návrhu se tedy kárný senát nezabýval postupem kárně obviněného, který mohl být zjištěn nejpozději při kontrole prováděné ve třetím čtvrtletí roku 2017. Kárný senát se tedy zabýval pouze tvrzenými průtahy v řízení, které měly nastat v souvislosti s ustanovením znalce. K tomu bylo z obsahu soudního spisu zjištěno, že dne 6. 9. 2017 proběhlo ve věci ústní jednání, na kterém byly provedeny listinné důkazy, přičemž jednání bylo odročeno za účelem ustanovení znalce. Dalším úkonem je až usnesení ze dne 12. 12. 2017, kterým kárně obviněný ustanovil znalce. S ohledem na stáří dané věci a minimální posun při jejím věcném projednávání považuje kárný senát za přiměřenou lhůtu k provedení jednoduchého procesního úkonu dobu přibližně jednoho měsíce. Za této situace lze hovořit o vzniku průtahu v řízení v období od 7. 10. 2017 do 12. 12. 2017. Je třeba dodat, že kárný senát nepřijal vysvětlení kárně obviněného, který uváděl, že dřívějšímu ustanovení znalce bránil fakt, že ve spise nebyla založena listina zachycující skutkový stav, bez níž nebylo možné zadat znalci znalecký úkol. Z obsahu soudního spisu je totiž zřejmé, že kárně obviněný znalce ustanovil i bez opatření jakékoli listiny (žádná listina v mezidobí do spisu založena nebyla).

3) **sp. zn. 19 C 4/2012** – vytýkán neefektivní postup v řízení v období od 10. 3. 2017 do 30. 4. 2018. Věc u soudu napadla dne 8. 3. 2012, všem kvartálním kontrolám tak podléhala počínaje druhým čtvrtletím roku 2017. Z pohledu zachování subjektivní lhůty k podání kárného návrhu by se tak kárný senát neměl zabývat skutečnostmi, které mohly být zjištěny nejpozději při kontrole spisu prováděné ve třetím čtvrtletí roku 2017. Jelikož se však důsledky vytýkaného procesního postupu reálně projeví až v kontextu zrušení jednání nařízeného na 29. 11. 2017,

pokračování

odůvodněného nenalezením účetnictví žalobkyně, lze subjektivní lhůtu k podání kárného návrhu považovat za zachovanou. Z obsahu přiloženého soudního spisu byly zjištěny následující skutečnosti: dne 22. 12. 2016 nařídil kárně obviněný ústní jednání na 10. 3. 2017. Současně usnesením vyzval žalobkyni k předložení svého účetnictví ve lhůtě 20 dnů (výzva zůstala bez reakce). V době do termínu konání ústního jednání kárně obviněný opatroval listinné podklady. Ústní jednání nařízené na 10. 3. 2017 bylo kárně obviněným k žádosti žalobkyně odvoláno pro nemoc jejího jednatele, o tom však nebyl vyrozuměn svědek Ing. K., který se uvedeného dne k soudu dostavil. Soudu sdělil, že ani on účetnictvím žalobkyně nedisponuje. Dne 10. 4. 2017 nařídil kárně obviněný ve věci nové jednání na 10. 9. 2017. Dne 11. 4. 2017 obdržel soud žádost právního zástupce žalované o odročení jednání z důvodu kolize tohoto termínu s jednáním v jiné věci; dne 9. 5. 2017 kárně obviněný ústní jednání zrušil. Dne 23. 5. 2017 nařídil kárně obviněný nový termín ústního jednání na 14. 6. 2017. Dne 30. 5. 2017 obdržel soud žádost žalobkyně o odročení jednání z důvodu onemocnění jednatele. Kárně obviněný dne 13. 6. 2017 nařízené jednání zrušil a nový termín stanovil na 8. 9. 2017. Dne 4. 9. 2017 obdržel soud novou žádost právního zástupce žalobkyně o odročení jednání s tím, že pracovní neschopnost jednatele i nadále trvá. Kárně obviněný dne 7. 9. 2017 sdělil, že této žádosti nevyhovuje. Ve věci proběhlo dne 8. 9. 2017 ústní jednání, na kterém byli vyslechnuti svědci; jednání bylo odročeno na 29. 11. 2017 s tím, že si soud vyžádá účetnictví žalobkyně. Následně požádal kárně obviněný policii o předložení předmětného účetnictví; policie sdělila, že těmito doklady nedisponuje. Z tohoto důvodu kárně obviněný dne 28. 11. 2017 nařízené ústní jednání zrušil. V období od 28. 11. 2017 do 22. 12. 2017 se spis nacházel u místopředsdkyně soudu. Následně, dne 28. 2. 2018, kárně obviněný nahlédl do souvisejícího trestního spisu (týkajícího se žalobkyně) a na základě zde zjištěných skutečností požádal policii a státní zastupitelství o zpřístupnění účetnictví žalobkyně. Dne 5. 3. 2018 obdržel soud poslední (negativní) odpověď na tyto žádosti. Dne 11. 4. 2018 kárně obviněný usnesením uložil (blíže neurčenému) svědku povinnost předložit ve lhůtě 15 dnů účetnictví žalobkyně (usnesení bylo doručeno Ing. K.). Podstatou výhrad kárné navrhovatelky je dlouhodobě neefektivní až zmatečný způsob opatrování důkazů, konkrétně účetnictví žalobkyně. Z hlediska věcného posouzení shora popsaného postupu kárně obviněného nicméně kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný v řízení postupoval vskutku neefektivně, nikoli však způsobem, který by bylo možno již označit za excesivní. Lze jistě připustit, že kárně obviněný mohl již po zrušení ústního jednání dne 10. 3. 2017 urgovat předložení účetnictví u žalobkyně a nečekat až na ústní jednání, nelze nicméně přehlédnout, že téhož dne svědek Ing. K. vypověděl, že předmětné účetnictví má možná někde zálohované a pokusí se je nalézt. Ani opakované žádosti kárně obviněného na svědka k předložení těchto dokladů tedy nelze považovat za iracionální. V tomto smyslu lze akceptovat i vysvětlení kárně obviněného, který ve svém vyjádření podrobně popsal důvody, které ho při pokusu o zajištění účetnictví žalobkyně ke zvolenému procesnímu postupu vedly. Lze tak uzavřít, v důsledku procesního postupu kárně obviněného v dané věci průtahy v řízení nenastaly.

4) **sp. zn. 19 C 699/2013** – vytýkáno neefektivní vedení řízení a absolutní nečinnost v období od 15. 1. 2016 do 10. 10. 2016 a od 21. 11. 2016 do 3. 4. 2017. Věc u soudu napadla dne 20. 12. 2013, věcí starší tří let se tak stala dne 21. 12. 2016. Dle sdělení kárné navrhovatelky byla věc poprvé kontrolována již ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016, dle nastaveného systému kontrol pak musela být kontrolována minimálně i ve druhém a třetím čtvrtletí roku 2017. Vytýkané průtahy, které měly skončit dne 3. 4. 2017, tak musely být zjištěny již v rámci kontroly prováděné ve druhém čtvrtletí roku 2017; je tak evidentní, že v tomto případě nebyla zachována subjektivní lhůta k podání kárného návrhu.

5) **sp. zn. 19 C 29/2014** – vytýkáno překročení zákonem stanovené lhůty pro provedení úkonu (nečinnost od 13. 6. 2016 do 4. 8. 2016). Věc u soudu napadla dne 29. 1. 2014, dne

30. 1. 2017 se tak stala věcí starší tří let. Z tohoto důvodu musela být předmětem kontroly prováděné v prvním a druhém čtvrtletí roku 2017. Nejpozději v rámci těchto kontrol musela být vytýkaná nečinnost kárně obviněného zjištěna; v daném případě tak nebyla zachována subjektivní lhůta k podání kárného návrhu.

6) **sp. zn. 19 C 202/2014** – vytýkáno neefektivní vedení řízení, absolutní nečinnost a překročení zákonem stanovené lhůty pro provedení úkonu, a to v období od 2. 10. 2015 do 6. 2. 2017, od 17. 10. 2015 do 20. 10. 2016 a od 2. 1. 2017 do 6. 2. 2017. Věc u soudu napadla dne 10. 6. 2014, věcí starší tří let se tak stala ke dni 11. 6. 2017. Z tohoto důvodu musela být minimálně předmětem periodické kontroly provedené ve třetím čtvrtletí roku 2017 a všechny případy vytýkané nečinnosti tak měly být již v té době (k 30. 9. 2017) zjištěny. Je tedy zřejmé, že subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu nebyla v tomto případě zachována.

7) **sp. zn. 19 C 414/2015** – vytýkáno neefektivní vedení řízení (průtahy od 16. 5. 2017 do 11. 8. 2017). Kárně obviněnému je vytýkáno, že se znalcem předem neprojednal jeho ustanovení, jak to předpokládá § 12 odst. 1 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících; pokud by byl tento postup dodržen, nedošlo by k tomu, že ustanovený znalec odmítl znalecký posudek vypracovat pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a nevznikly by tak průtahy v řízení. Kárný senát souhlasí s tím, že postup zvolený kárně obviněným nebyl efektivní, na straně druhé však nelze přehlédnout, že citované ustanovení vyhlášky povinnost předem se znalcem projednat jeho ustanovení nestanoví kogentně, ale předpokládá jej „podle okolností“ věci. Nadto tímto postupem nedošlo k prodloužení řízení v rozsahu přesahujícím referenční hodnotu tří měsíců a nejedná se tak o průtahy v řízení.

8) **sp. zn. 19 C 437/2015** – fakticky vytýkána absolutní nečinnost v období od 2. 6. 2017 do 7. 8. 2017. Kárná návrhovatka považovala za nepřiměřeně dlouhou dobu pro nařízení ústního jednání období od 16. 5. 2017 (kdy byl spis kárně obviněnému přeložen z kalendáře po předchozím jednání) do 7. 8. 2017 (kdy stanovil termín nového jednání); za maximálně akceptovatelnou dobu pro nařízení dalšího ústního jednání považovala dobu 14 dnů (počátek vytýkané nečinnosti byl proto stanoven na 2. 6. 2017). Z výpisu z ISAS se podává, že spis byl u kárně obviněného v období od 16. 5. 2017 do 8. 8. 2017; předložená kopie části soudního spisu však není kompletní, chybí listy č. 83 - 85, které se vztahují k vytýkanému období. Za této situace je nutno uzavřít, že existence průtahu v řízení nebyla prokázána.

9) **sp. zn. 19 C 521/2013** – vytýkána absolutní nečinnost a nedodržení zákonné lhůty pro provedení úkonu v období od (i) 21. 6. 2016 do 2. 8. 2016, (ii) od 3. 10. 2016 do 3. 1. 2017 a (iii) od 22. 5. 2015 do 8. 1. 2018. Dle výpisu z ISAS věc napadla u obvodního soudu v říjnu roku 2013; v říjnu 2016 se tak stala věcí starší tří let. Podle plánu provádění periodických kontrol, tak spis musel být předmětem kontroly již ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016 a následně ve druhém čtvrtletí 2017. Vytýkaná nečinnost v obdobích uvedených pod položkami (i) a (ii) tak již musela být zjištěna při kontrole spisu prováděné ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016. Pokud jde o poslední vytýkané období [položka (iii)], zde musela být existence tvrzených průtahů při pokynu k vyplacení přiznaného svědeckého zjištěna již při kontrolách provedených ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016 a druhém čtvrtletí roku 2017; není přitom rozhodující, že nečinnost kárně obviněného trvala i po provedení těchto kontrol – o podstatě vytýkaného skutku (tj. nečinnosti trvající v době prováděných kontrol již zhruba jeden a půl, respektive dva roky) musela mít kárná návrhovatka dostatečnou povědomost. Subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu nebyla v tomto případě zachována.

10) **sp. zn. 19 C 435/2014** – vytýkáno neefektivní postup v řízení v období od 22. 5. 2015 do 8. 1. 2018, kdy kárně obviněný čekal na skončení dědického řízení, na jehož základě by bylo možné identifikovat účastníky soudního řízení po žalovaném neznámém dědici, bez toho,

pokračování

že by řízení přerušil; v mezidobí přitom opakovaně rozhodoval o změnách účastníků, aniž by tato rozhodnutí mohla nabýt právní moci, čímž měl zapříčinit *nepřehlednost* v okruhu účastníků řízení. Z obsahu přiloženého soudního spisu kárný senát zjistil, že ve věci byl, mimo jiné, žalován neznámý dědic po zemřelé podílové spoluvlastnici nemovitosti. Kárně obviněný skutečně řízení ve věci nepřerušil do doby skončení dědického řízení a naopak průběžně rozhodoval o návrzích na záměnu dalších účastníků řízení. Kárný senát k tomu uvádí, že jakkoli sdílí výhrady kárné navrhovatelky ke shora popsanému postupu kárně obviněného (musel si být po celou dobu vědom, že do doby určení právních nástupců po zemřelé žalované nemůže být ve věci meritorně rozhodnuto a nemohou také ani nabýt právní moci vydaná procesní rozhodnutí), postup kárně obviněného neshledává za excesivně chybný. Vytýkaným postupem nemohly být založeny průtahy, neboť další postup v řízení byl odvislý od výsledku dědického řízení. Přestože by kárný senát ve shodě s kárnou navrhovatelkou považoval za odpovídající postup přerušení předmětného soudního řízení a vyčkání výsledku řízení dědického, bylo výlučně věcí kárně obviněného rozhodnout o jiném procesním postupu (zásada arbitrárního pořádku). Lze přitom přijmout obhajobu kárně obviněného, který poukázal na fakt, že usnesení o připuštění záměny účastníků řízení mohla být ihned po ukončení dědického řízení zaslána právním nástupcům zemřelé žalované, čímž by tato usnesení nabyla právní moci a bylo by možné v řízení ihned pokračovat. *Znepřehlednění* okruhu účastníků řízení bylo tedy pouze dočasné a nemělo na délku soudního řízení žádný vliv. Zde je pak nutno upozornit, že kárně obviněnému nebyl vytýkán liknavý přístup při zjišťování právních nástupců po zemřelé žalované. Lze rovněž souhlasit s tvrzením kárně obviněného, který ve svém vyjádření odmítl tvrzení kárné navrhovatelky, že nereagoval na skutečnost, že notář pověřený projednáním dědictví k jeho dotazu uvedl jinou osobu, jejíž pozůstalost byla projednávána, neboť ve skutečnosti šlo skutečně o stejnou osobu. Lze tedy uzavřít, že průtahy v řízení zjištěny nebyly.

11) **sp. zn. 19 C 473/2015** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 19. 5. 2017 do 13. 12. 2017. Z obsahu předloženého spisu bylo zjištěno, že kárně obviněný usnesením ze dne 19. 4. 2017 přiznal svědkovi svědečné. Poté činil úkony v rámci meritorního projednávání věci, pokyn k proplacení svědečného však dal až dne 13. 12. 2017. Obráně kárně obviněného lze přisvědčit potud, že žádný právní předpis lhůtu k proplacení přiznaného svědečného neupravuje. Dle názoru kárného senátu to ovšem neznamena, že by pokyn k proplacení svědečného mohl být učiněn v libovolně dlouhé lhůtě. Vzhledem k tomu, že se jedná o zcela jednoduchý úkon administrativní povahy a s přihlédnutím ke stáří věci proto dospěl k názoru, že akceptovatelná doba nečinnosti by v tomto případě neměla překročit dobu jednoho měsíce. Jelikož však samotné nevyplacení svědečného nemělo vliv na délku probíhajícího řízení, nelze přisvědčit kárné navrhovatelce, že popsaným postupem kárně obviněného vznikly průtahy v řízení. Přesto však lze kárně obviněného uznat vinným za neakceptovatelnou nečinnost při provádění procesního úkonu v období od 19. 5. 2017 do 12. 12. 2017, neboť tím bylo negativně zasaženo do práv svědka.

12) **sp. zn. 19 C 16/2016** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 1. 4. 2017 do 16. 1. 2018, spočívající v pozdním rozhodnutí o vrácení soudního poplatku účastníkům. Z obsahu předloženého soudního spisu bylo ujištěno, že usnesením ze dne 28. 2. 2017 došlo ke schválení smíru. Toto usnesení nabylo právní moci dne 1. 3. 2017. Usnesení, kterým bylo rozhodnuto o vrácení soudního poplatku žalobcům, bylo kárně obviněným vydáno až dne 16. 1. 2018. Kárný senát konstatuje, že zákon nestanoví lhůtu, ve které má být rozhodnuto o vrácení soudního poplatku, lhůta je stanovená pouze pro jeho vyplacení poté, co bude o vrácení poplatku rozhodnuto (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Náklady na vynaložený soudní poplatek nicméně představují součást nákladů soudního řízení (§ 137 odst. 1 občanského soudního řádu) a o případném vrácení soudního poplatku by tak mělo být rozhodnuto (stejně jako o ostatních nákladech řízení) v rozhodnutí, jímž se řízení končí

(§ 151 odst. 1 občanského soudního řádu). Lze souhlasit s názorem kárné navrhovatelky, že opomněl-li kárně obviněný v rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, rozhodnout též o vrácení soudního poplatku, měl o tomto vrácení rozhodnout nejdéle ve lhůtě jednoho měsíce. Jestliže tak neučinil, byl nečinný při provádění procesního úkonu; nejednalo se však o vyvolání průtahu v řízení, neboť to bylo v té době již pravomocně skončeno. Kárný senát tedy uzavírá, že v posuzovaném případě lze klást kárně obviněnému za vinu nečinnost při provádění procesního úkonu v období od 1. 4. 2017 do 15. 1. 2018.

13) **sp. zn. 19 C 697/2013** – vytýkána absolutní nečinnost a neefektivní postup v řízení v období od 1. 9. 2016 do 24. 10. 2016 a od 1. 2. 2017 do 7. 6. 2017. Dle výpisu z ISAS kárný senát zjistil, že věc u soudu napadla dne 20. 12. 2013, dne 21. 12. 2016 se tak stala věcí starší tří let. Z tohoto důvodu proto musela být předmětem periodických kontrol provedených ve čtvrtém čtvrtletí 2016 a druhém čtvrtletí 2017. První vytýkaný průtah tak mohl být zjištěn již v rámci první ze zmiňovaných prověrek, druhý průtah pak při prověrkách druhé. V obou případech tedy marne uplynula subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu.

14) **sp. zn. 19 C 250/2014** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 7. 7. 2015 do 16. 11. 2015. Z obsahu předloženého soudního spisu bylo zjištěno, že věc napadla dne 25. 7. 2014, dne 26. 7. 2017 se tak stala věcí starší tří let. Spis tedy měl být, v souladu s plánem prověrek, podroben první kontrole ve třetím čtvrtletí roku 2017; nejpozději při této prověrkách tak musela být vytýkaná nečinnost zjištěna. Je tedy zřejmé, že subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu nebyla v tomto případě zachována.

15) **sp. zn. 19 C 347/2014** – vytýkán neefektivní postup v období od 10. 4. 2015 do 14. 12. 2015. Zde je nutno nejprve upozornit, že v odůvodnění kárného návrhu je kárně obviněnému vytýkán neefektivní postup též v období od 25. 4. 2016 do 25. 1. 2017. Jelikož však je kárný senát vázán pouze tím, co je uvedeno v návrhu samotném, tímto vytýkaným pochybením se nezabýval. Z obsahu předložené kopie spisu bylo zjištěno, že věc u obvodního soudu napadla v říjnu roku 2014 s návrhem na vydání platebního rozkazu. Tomuto návrhu bylo vyhověno, proti platebnímu rozkazu však byl podán odpor. Dne 26. 2. 2015 obdržel soud vyjádření žalovaného k věci (obsahující námitku započtení). Kárně obviněný referoval dne 10. 3. 2015 pokyn k zaslání tohoto vyjádření žalobci. Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněnému zpět dne 10. 4. 2015. Kárně obviněný dal dne 17. 7. 2015 pokyn zaslat žalovanému výzvu k bližšímu upřesnění částky, která byla dle jeho tvrzení použita pro započtení proti žalované pohledávce. Vysvětlení žalovaného bylo soudu doručeno dne 12. 10. 2015, dne 16. 11. 2015 nařídil kárně obviněný ústní jednání na 12. 2. 2016. Kárný senát předně souhlasí s tvrzením kárně obviněného uvedeném v jeho vyjádření, že ve věci bylo nutné za součinnosti obou stran upřesnit podstatu a rozsah žalovaného nároku. Podání žalovaného přitom obsahovala nové argumenty a nelze proto kárně obviněnému vytýkat, že se ještě před nařízením ústního jednání snažil postavit najisto procesní stanoviska obou stran. Pro věc je dále podstatné, že shora popsání úkony kárně obviněného byly činěny s přiměřeným časovým odstupem a na délce řízení od nápadu věci do nařízení prvního ústního jednání se negativně neprojevovaly. Dobu zhruba třinácti měsíců od nápadu věci do nařízení prvního jednání lze v podmínkách Obvodního soudu pro Prahu 4 považovat celkově za akceptovatelnou. Průtahy v řízení proto shledány nebyly.

16) **sp. zn. 19 C 50/2015** – vytýkán neefektivní postup v řízení a absolutní nečinnost v období od 18. 3. 2016 do 20. 7. 2016 a od 8. 12. 2016 do 22. 3. 2017. Kárný senát z údajů ISAS zjistil, že věc u Obvodního soudu napadla dne 5. 2. 2015. Kárně obviněnému byl spis předložen dne 7. 3. 2015. Následně kárně obviněný prováděl přípravné úkony pro meritorní projednání věci. Spis mu byl poté (dle údajů ISAS) předložen dne 28. 12. 2015. Dne 17. 3. 2016 kárně obviněný referoval pokyn k zaslání vyjádření žalované žalobci. Spis byl následně (dle údajů ISAS)

pokračování

předložen kárně obviněnému dne 20. 4. 2016. Kárně obviněný dne 20. 7. 2016 nařídil ve věci jednání na 24. 8. 2016. Na tomto jednání proběhlo dokazování. Jednání bylo odročeno, neboť soud žalobci uložil ve lhůtě do 15. 10. 2016 upřesnit svá tvrzení a předložit odpovídající důkazy s tím, že ty budou následně dány k dispozici žalovanému. Požadované sdělení žalobce bylo soudem doručeno dne 8. 12. 2016. Téhož dne dal kárně obviněný pokyn zaslat toto sdělení na vědomí žalovanému a připojit spis sp. zn. 7 C 28/2012; spis byl dán na lhůtu jednoho měsíce. Dle údajů ISAS byl dne 13. 12. 2016 připojen požadovaný spis, dne 10. 1. 2017 byly oba spisy předloženy kárně obviněnému. Ten dne 22. 3. 2017 nařídil na 24. 5. 2017 ve věci jednání. Co se týče období první vytýkané nečinnosti, kárný senát nesouhlasí s obranou kárně obviněného postavenou na premise, že činil jednotlivé úkony přibližně v periodě tří měsíců, což nelze v souladu s kárnou judikaturou považovat za průtahy v řízení. Kárný senát naopak souhlasí s názorem kárné navrhovatelky, že již v době, kdy kárně obviněný dával pokyn k zaslání vyjádření žalované žalobci, objektivně nic nebránilo tomu, aby současně ve věci nařídil jednání; neexistoval racionální důvod, aby spis byl dán na lhůtu a poté zhruba další tři měsíce ležel bez úkonu u kárně obviněného do doby nařízení ústního jednání. Tímto svým postupem kárně obviněný zapříčinil průtahy v řízení. Nelze přitom přehlédnout, že spis (fakticky již připravený pro meritorní projednání) byl bez úkonu u kárně obviněného již od 28. 12. 2015 – s ohledem na tuto skutečnost není důvod posunout dobu vytýkané nečinnosti o referenční lhůtu třech měsíců. Zaviněnou nečinností kárně obviněného tak ve věci vznikly průtahy v období od 18. 3. 2016 do 19. 7. 2016. Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, dne 8. 12. 2016 odpadla překážka bránící nařízení dalšího ústního jednání a kárně obviněnému tak nic nebránilo v tom, aby toto jednání nařídil. Vzhledem k tomu, že spis byl kárně obviněnému předložen dne 10. 1. 2017, lze následující úkon – nařízení ústního jednání ze dne 22. 3. 2017 považovat za učiněný v přiměřené lhůtě. V tomto období tedy průtahy v řízení zjištěny nebyly.

17) **sp. zn. 19 C 182/2015** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 3. 3. 2016 do 31. 5. 2016 (prodlení s předložením spisu odvolacímu soudu) a od 15. 12. 2017 do 28. 3. 2018 (prodlení s rozhodnutím o místní příslušnosti soudu). Z obsahu předloženého soudního spisu kárný senát zjistil, že ve věci byl dne 11. 1. 2016 asistentem soudce zamítnut návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků. Dne 29. 1. 2016 soud obdržel odvolání proti tomuto usnesení. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 22. 2. 2016, ten dal dne 3. 3. 2016 pokyn k předložení spisu asistentce. Předkládací zpráva odvolacímu soudu byla vyhotovena dne 25. 5. 2016 a dne 30. 5. 2016 byl spis (dle údajů ISAS) předložen kanceláři. Z hlediska druhého období vytýkané nečinnosti je relevantní, že poté, co byl ve věci vybrán soudní poplatek a provedeny další přípravné úkony, namítla žalovaná dne 8. 2. 2018 místní nepříslušnost soudu (spis se v té době dle údajů ISAS nacházel u kárně obviněného). Kárně obviněný následně vydal dne 28. 3. 2018 usnesení, kterým vyslovil ve věci místní nepříslušnost a věc postoupil místně příslušnému soudu. V případě vytýkaných průtahů při předkládání věci nadřízenému soudu je zřejmé, že byl-li spis s odvoláním předložen kárně obviněnému dne 22. 12. 2016 a ten spis předal kanceláři s předkládací zprávou pro odvolací soud dne 30. 5. 2016, šlo jen o drobné překročení referenční lhůty třech měsíců, ve které by měly dle ustálené kárné judikatury být jednoduché úkony tohoto typu prováděny. Pokud jde o tvrzené průtahy při rozhodování o místní příslušnosti soudu, zde byl tento úkon proveden v rámci zmiňované tří měsíční referenční lhůty. Ani v jednom z případů tak ke vzniku průtahu v řízení nedošlo.

18) **sp. zn. 19 C 201/2015** - vytýkána absolutní nečinnost v období od 15. 10. 2014 do 6. 4. 2016 a v období od 20. 7. 2017 do 26. 10. 2017. Věc původně napadla u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 19 C 208/2014, a to dne 19. 6. 2014. Dne 20. 6. 2017 se tak stala věcí starší tři let a musela být proto předmětem pravidelné prověrky nejpozději ve třetím čtvrtletí roku 2017. V případě prvního období vytýkané nečinnosti (15. 10. 2014 až 6. 4. 2016) tedy musely být okolnosti věcí, na které je poukazováno kárným návrhem, kárné navrhovatelce známy.

V tomto rozsahu tedy nebyla dodržena subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu. Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, z obsahu spisu kárný senát zjistil, že na ústním jednání konaném dne 24. 3. 2017 bylo žalované uloženo, aby doplnila svá skutková tvrzení a předložila navrhované důkazy. Dne 1. 6. 2017 kárně obviněný znovu přípisem vyzval právní zástupkyni žalované, aby splnila to, k čemu byla vyzvána na zmiňovaném ústním jednání. Spis byl kárně obviněnému (dle ISAS) předložen zpět dne 20. 6. 2017. Dne 7. 9. 2017 dal kárně obviněný kanceláři pokyn k doručení vyjádření žalované žalobci; žalobci byla stanovena lhůta 20 dní k případnému podání vyjádření. Dle výpisu ze systému ISAS byl spis předán kárně obviněnému zpět dne 11. 9. 2017. Dne 12. 10. 2017 bylo soudu doručeno vyjádření. Následně, dne 26. 10. 2017, kárně obviněný nařídil ústní jednání na 9. 2. 2018. V tomto případě považuje kárný senát subjektivní lhůtu k podání kárného návrhu za zachovanou, neboť v době kontroly prováděné ve třetím čtvrtletí roku 2017 nebylo ještě objektivně možné posoudit další (ne)činnost kárně obviněného při vedení řízení. Z hlediska vyhodnocení úkonu provedených kárně obviněným nelze přehlédnout, že úkony byly provedeny v rámci judikaturou dovozené tříměsíční referenční lhůty. Kárně obviněný tedy nebyl ve sledovaném období absolutně nečinný, to však nevylučuje, že jím zvolený postup mohl být zjevně neefektivní. Zde kárný senát, ve shodě s kárnou navrhovatelkou, zastává názor, že efektivnímu vedení řízení by odpovídalo, pokud by kárně obviněný poté, co mu byl předložen spis s vyjádřením účastníků, nejpozději ve lhůtě tří měsíců nařídil ve věci další ústní jednání. Současně s tím bylo možné provést rozeslání vyjádření protistranám, které by měly současně dostatečný prostor na tato vyjádření ještě před termínem ústního jednání zareagovat. Kárně obviněný podle názoru kárného senátu prováděl úkony tak, aby časové období mezi těmito úkony nepřesáhlo referenční dobu třech měsíců, jím provedené úkony ovšem zjevně neodpovídaly racionálnímu vedení řízení. Zde je třeba poznamenat, že upozorňuje-li kárně obviněný ve svém vyjádření na fakt, že dne 1. 6. 2017 zopakoval výzvu ke splnění povinností uložených žalované na ústním jednání a zdůvodňuje, proč takto postupoval, přehlíží skutečnost, že nečinnost je mu vytýkána až v období od 20. 7. 2017, přičemž jeho procesní postup do data 20. 6. 2017 kárná navrhovatelka nezpochybnila. Ze všech uvedených důvodů tedy kárný senát naznal, že k nařízení ústního jednání mělo dojít nejpozději v referenční lhůtě třech měsíců poté, co byl spis (obsahující vyžádaná podání účastníků) kárně obviněnému předložen (20. 6. 2017). V dané věci tedy vznikly průtahy v řízení v období od 20. 9. 2017 do 25. 10. 2017.

19) **sp. zn. 19 C 307/2015** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 9. 5. 2017 do 27. 6. 2017 a od 7. 8. 2017 do 18. 10. 2018. Kárný senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že ústní jednání, které proběhlo dne 21. 4. 2017, bylo odročeno na neurčito za účelem zadání vypracování znaleckého posudku. Zároveň byla stanovena lhůta před koncentrací řízení v délce 30 dnů od doručení protokolu o jednání. Dle údajů ISAS byl spis s přepsaným protokolem z ústního jednání předložen kárně obviněnému dne 24. 4. 2017. Dne 27. 6. 2017 dal kárně obviněný pokyn k rozeslání tohoto protokolu. Dle údajů ISAS byl spis dne 7. 8. 2017 předložen kárně obviněnému s podáními účastníků. Kárně obviněný (dle údajů ISAS) následně dne 18. 10. 2017 spis předložil kanceláři s pokynem k předvolání účastníků na další jednání konané dne 8. 12. 2017. V obou případech je zřejmé, že prodleva mezi jednotlivými úkony kárně obviněného nepřesáhla referenční lhůtu k provedení jednoduchých úkonů (tři měsíce), byť doba zhruba 2 měsíců mezi předložením protokolu z jednání a jeho (pouhým) rozesláním účastníkům (tj. provedení ryze administrativního úkonu) se jeví jako neadekvátní. Současně se nejedná o případ, kdy by stáří či povaha věci vyžadovaly zkrácení této lhůty. Lze tedy uzavřít, že k průtahům v řízení nedošlo.

20) **sp. zn. 19 C 107/2016** – vytýkán neefektivní postup při vedení řízení (8. 12. 2017 až 3. 4. 2018) a absolutní nečinnost (od 1. 2. 2018 do 3. 4. 2018). Jak zjistil kárný senát z obsahu předloženého soudního spisu, ve věci (vypořádání společného jmění manželů) proběhlo dne

pokračování

19. 6. 2017 jednání, které kárně obviněný odročil na neurčito. Svůj postup odůvodnil tím, že soud do příštího jednání opatří spis stavebního úřadu, výpisy z účtů od peněžních ústavů účastníků a leasingové smlouvy. Následně tyto listiny zašle účastníkům; poté, co se s jejich obsahem seznámí, ve lhůtě 50 dní blíže specifikují předmět vypořádání. Asistent soudce dne 26. 7. 2017 učinil odpovídající dotazy na peněžní ústavy (žádné další podklady vyžadovány nebyly). Spis byl (dle výpisů z ISAS) předložen kárně obviněnému dne 14. 9. 2017. Obsahoval jednak odpovědi peněžních ústavů, jednak žádost žalobkyně o ocenění další věci náležející do společného jmění manželů (jejíž cenu dosud nerozporovala). Z úředního záznamu ze dne 8. 12. 2017 se podává, že kárně obviněný telefonicky probral se zástupci účastníků otázky týkající se pořízení znaleckého posudku. Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněnému dne 20. 12. 2017. Dne 2. 1. 2018 obdržel soud návrh žalovaného na přerušení řízení s tím, že existuje možnost částečné mimosmluvní dohody účastníků. Současně obdržel vyjádření žalovaného s návrhem na vypořádání dalších položek společného majetku, spolu s důkazními návrhy. Kárně obviněný dal následně dne 3. 4. 2018 pokyn k provedení dalších dotazů na peněžní ústavy stran k zjištění finančních částek, které se na nich nacházejí; vyzval též právního zástupce žalobkyně ke sdělení stanoviska k návrhu na přerušení řízení. Kárný senát souhlasí s názorem kárné navrhovatelky, že postup kárně obviněného po ústním jednání konaném dne 19. 6. 2017 byl zjevně neefektivní. Je evidentní, že si kárně obviněný bez zjevného důvodu vyžádal jen část z podkladů, které u ústního příslibil zajistit (leasingové smlouvy, spis stavebního úřadu). Pokud tedy kárně obviněný uvedené doklady neopatrnil v rámci referenční lhůty třech měsíců, lze období od 19. 9. 2017 považovat za počátek průtahů v řízení. Kárná navrhovatelka (jejímž návrhem je kárný senát vázán) nicméně nečinnost kárně obviněného vytýká až od 8. 12. 2017. Pokud jde o ukončení doby neakceptovatelné nečinnosti kárně obviněného, kárný senát vychází z toho, že podáním doručeným soudu dne 2. 1. 2018 byla soudu avizována možnost (byť jen) částečného mimosoudního vyřešení sporu. Z tohoto důvodu tedy mohla být potřeba zajištění dosud neopatřených listin pro potřeby dokazování oslabena a nelze tak již s jistotou tvrdit, že nečinností kárně obviněného v tomto směru docházelo k dalšímu pokračování průtahů v řízení. Co se týče vyjádření kárně obviněného k této otázce, ten vysvětlil, proč považoval za vhodné, aby byly nemovité věci oceněny znalci, na nichž se strany dohodnou; kárný senát považuje tuto argumentaci za plausibilní, nicméně nesprávnost tohoto postupu nebyla kárně obviněnému kárným návrhem vytýkána. Podstatou výhrad kárné navrhovatelky bylo, že zajišťování listinných důkazů neodpovídalo strategii přijaté při jednání soudu dne 19. 6. 2017, tzn. že deklaroval opatření celé rady listinných důkazů, fakticky však opatroval pouze výpisy z bankovních účtů. Tento postup kárně obviněný ve svých vyjádřeních nevysvětlil. Lze tak uzavřít, že v dané věci došlo k průtahům v řízení v období od 8. 12. 2017 do 2. 1. 2018. Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, související s návrhem žalovaného na přerušení řízení, kárný senát souhlasí s názorem kárné navrhovatelky, že doba zhruba tří měsíců, která uplynula od návrhu žalovaného na přerušení řízení do doby, kdy byla žalobkyně dotázána na své procesní stanovisko k tomuto návrhu, je nepřiměřená. Současně ovšem nelze přehlédnout, že tento procesní postup kárně obviněného neměl vliv na další průběh řízení a v tomto smyslu tedy k průtahům v řízení nedošlo.

21) **sp. zn. 19 C 144/2016** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 6. 9. 2016 do 18. 1. 2017 (prodlení při rozhodování o žádosti o osvobození od soudního poplatku) a od 5. 12. 2017 do 30. 4. 2018 (prodlení při rozhodování o návrhu na přerušení řízení). Z obsahu předloženého soudního spisu se podává, že žalobce v žalobě ze dne 12. 5. 2016 požádal o osvobození od soudních poplatků. Spis byl (dle údajů ISAS) dne 29. 6. 2016 předložen kárně obviněnému, není ale pravdou, že vyplněný vzor 58 o. s. ř. byl již v té době součástí spisu (jak tvrdí kárný návrh) – soudu byl doručen až dne 4. 7. 2016. Pokynem ze dne 6. 9. 2016 požádal kárně obviněný rozhodčí soud o předložení spisu. Dle údajů ISAS byl spis kárně obviněnému předložen zpět dne 10. 1. 2017. Usnesením ze dne 18. 1. 2017 kárně obviněný žalobce částečně osvobodil od soudních poplatků. Ve věci byly následně prováděny další úkony. Následně, dne

16. 11. 2017, žalovaná navrhla přerušení řízení. Dne 21. 11. 2017 byl (dle údajů ISAS) spis předložen kárně obviněnému. Kárně obviněný činil ve věci další úkony, o návrhu na přerušení řízení nicméně nerozhodl, a to až do doby podání kárného návrhu. Co se týče prvního období vytýkané nečinnosti, rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků lze z povahy věci považovat zásadně za úkon jednoduchý a měl proto být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od doby, kdy soud obdržel vyplněný vzor 58 o. s. ř. V tomto směru tedy vznikly průtahy v řízení v období od 4. 10. 2016 do 17. 1. 2017. Co se týče návrhu na přerušení řízení, kárně obviněný ve svém vyjádření svůj postup (respektive nečinnost) obhajoval tím, že si chtěl ověřit, zda ve věci nejde o zjevně bezúspěšné uplatňování práva, proto si před rozhodnutím o (ne)osvobození od soudních poplatků vyžádal spis rozhodčího soudu. Tuto argumentaci považuje kárný senát za účelovou, neboť z tehdejšího obsahu spisu nic nenásvědčovalo závěru, že by se mělo jít o případ uváděný kárně obviněným. S ohledem na délku vytýkané nečinnosti je též bezpředmětná jeho argumentace poukazující na fakt, že ve vytýkaném období se spis nacházel 4 dny na informačním oddělení a čerpal taktéž 5 dní dovolené. I přesto nicméně kárný senát dospěl k závěru, že v tomto případě nelze hovořit o existenci průtahů v řízení, neboť přestože kárně obviněný o návrhu na přerušení řízení nerozhodl, ve věci činil průběžně další úkony a k průtahům v řízení tak z tohoto důvodu nemohlo dojít. Tím, že o předmětném procesním návrhu nebylo rozhodnuto, nebylo ani přímo zasaženo do práv účastníků řízení.

22) **sp. zn. 19 C 229/2016** – vytýkán je neefektivní postup v řízení v období od 17. 10. 2016 do 17. 5. 2017 a od 7. 9. 2017 do 4. 2. 2018. Z obsahu předloženého soudního spisu kárně senát zjistil, že žaloba ve věci napadla dne 25. 8. 2016. Dne 20. 9. 2016 vyzval asistent žalobce k zaplacení soudního poplatku. Dle údajů ISAS byl spis předložen dne 17. 10. 2016 kárně obviněnému (soudní poplatek uhrazen nebyl). Kárně obviněný dne 17. 1. 2017 zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Dle údajů ISAS byl dne 27. 2. 2017 spis předložen kárně obviněnému s upozorněním, že soudní poplatek byl v otevřené lhůtě zaplacen. Kárně obviněný proto usnesením ze dne 19. 5. 2017 usnesení o zastavení řízení zrušil. Téhož dne vyzval žalovaného postupem podle § 114a odst. 2 občanského soudního řádu k vyjádření k žalobě. Dle údajů ISAS předal kárně obviněný spis kanceláři dne 17. 5. 2017. Spis, obsahující vyjádření žalovaného, byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému dne 20. 6. 2017. V reakci na toto vyjádření vydal kárně obviněný dne 7. 9. 2017 usnesení, kterým žalobci uložil doplnit žalobní tvrzení a předložit odpovídající důkazy, to vše ve lhůtě 20 dní. Spis byl předložen zpět kárně obviněnému dne 5. 10. 2017 (dle údajů ISAS). Dne 4. 12. 2017 kárně obviněný nařídil jednání na 17. 1. 2018. V případě prvního vytýkaného období nečinnosti je z tohoto, co bylo uvedeno výše, zřejmé, že jediné výraznější prodlení při administraci soudního poplatku představuje období od 27. 2. 2017 do 9. 5. 2017; ve zbytku činil kárně obviněný úkony v přiměřených lhůtách a jeho procesní postup byl zcela racionální. V případě zmiňovaného období byl kárně obviněný nečinný při zrušení zastavovacího rozhodnutí v rozsahu zhruba dvou a půl měsíců – šlo o principiálně jednoduchý úkon, který by měl být realizován v referenční lhůtě tří měsíců, což se i stalo. Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, zde nelze postupu kárně obviněného ničeho vytknout. Lze tedy uzavřít, že v posuzované věci k průtahům v řízení nedošlo.

23) **sp. zn. 19 C 9/2017** – vytýkáno neefektivní vedení řízení při zajišťování podkladů pro posouzení místní příslušnosti soudu v období od 9. 10. 2017 do 5. 3. 2018. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že v dané věci byl podán návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, ten byl vydán a následně zrušen, neboť se jej nepodařilo doručit. Následují další úkony prováděné asistentem soudce; písemnosti adresované žalované nebyly přebírány a doručováno bylo formou náhradního doručení podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu. Spis byl (dle údajů ISAS) poprvé předložen kárně obviněnému dne 7. 8. 2017. Dne 15. 9. 2017 dal kárně obviněný kanceláři pokyn k doručení usnesení asistenta na jinou adresu žalované, ta byla současně vyzvána ke sdělení, kde měla ke dni zahájení řízení bydliště. Spis byl (dle údajů ISAS)

pokračování

předložen zpět kárně obviněnému dne 23. 10. 2017. Dne 26. 10. 2017 bylo stejné usnesení a výzva jako dne 15. 9. 2017 zasláno žalované na další adresu; ani zde zásilka nebyla vyžádána a nebyla vhozena do poštovní schránky. Dle údajů ISAS byl poté spis dne 2. 1. 2018 převeden na kárně obviněného. Usnesením ze dne 5. 3. 2018 kárně obviněný vyslovil místní nepřislusnost Obvodního soudu pro Prahu 4 a spis byl postoupen Okresnímu soudu v Břeclavi. Tato skutková zjištění hodnotí kárný senát tak, že od okamžiku předložení spisu (15. 9. 2017) byly úkony kárně obviněného (respektive úkony jemu přičitatelné) činěny v přiměřených lhůtách a jím zvolený procesní postup nelze považovat za zjevně neracionální. Vše totiž nasvědčovalo závěru, že se žalovaná na adrese uvedené v žalobě nezdržuje a nemusí se tak jednat o její bydliště. Bylo proto logické, že kárně obviněný zjišťoval, kde se žalovaná ke dni zahájení řízení zdržovala s úmyslem zdržovat se zde trvale. Jelikož se v tomto smyslu nepodařilo ničeho zjistit, vycházel kárně obviněný následně v otázce bydliště žalované z údajů uvedených v evidenci obyvatel. Lze současně souhlasit s kárně obviněným, který rozporoval tvrzení kárně navrhovatelky, dle kterého byly ve spisu od počátku známy všechny adresy, na které bylo postupně doručováno. Z obsahu spisu nic takového nevyplývá a není tak ani z tohoto důvodu důvod zpochybňovat racionalitu postup kárně obviněného. V daném případě tedy k průtahům v řízení nedošlo.

24) **sp. zn. 19 C 48/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 24. 11. 2017 do 30. 4. 2018. Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že ve věci byla podána žaloba, kterou pro vady nebylo možné věcně projednat; asistent proto vyzval žalobce k jejich odstranění. Dne 28. 6. 2017 žalobce na výzvu zareagoval a požádal o ustanovení zástupce. Dne 28. 7. 2017 vydal asistent usnesení, kterým žalobce opětovně vyzýval k odstranění vad žaloby a dotázal se žalobce, zda skutečně míní podat žádost o ustanovení zástupce. Dle údajů ISAS byl spis dne 12. 9. 2017 poprvé předložen kárně obviněnému; v té době již obsahoval výslovnou žádost žalobce o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 24. 11. 2017 vyzval kárně obviněný žalobce k upřesnění žaloby (o žádosti o ustanovení zástupce nerozhodl). Spis byl (dle údajů ISAS) předložen dne 20. 12. 2017 kárně obviněnému s dalším podáním žalobce. Dle údajů ISAS byl spis přepsán zpět na asistenta dne 13. 2. 2018. Dne 28. 2. 2018 zaslal asistent žalobci vzor 58 o. s. ř. a učinil dotaz na registr vozidel a katastr nemovitostí pro zjištění majetkových poměrů žalobce. Spis byl asistentovi předložen zpět dne 27. 3. 2018 spolu s vyplněným vzorem 58 o. s. ř. Usnesením ze dne 4. 4. 2018 byl žalobci ustanoven zástupcem advokát a žalobce byl vyzván k odstranění vad podání. Pokyn k doručení tohoto usnesení byl dán až dne 3. 5. 2018. Z uvedeného je zřejmé, že kárně obviněný, poté co mu byl spis předložen, nebyl zcela nečinný, na žádost o ustanovení zástupce však žádným způsobem nereagoval. Kroky k vyřízení této žádosti byly činěny až asistentem poté, co na něj byl spis převeden (13. 2. 2018). Vzhledem k tomu, že vyřízení žádosti o ustanovení zástupce lze principiálně považovat za úkon jednoduchý (žalobce navíc se soudem spolupracoval), bylo možné po kárně obviněném požadovat, aby o této žádosti rozhodl v rámci referenční lhůty 3 měsíců. Jelikož tak kárně obviněný neučinil, lze hovořit o existenci průtahu v řízení v období od 12. 12. 2017 do 2. 5. 2018. Při stanovení konce zaviněné nečinnosti kárně obviněného kárný senát nevycházel z data 4. 4. 2018 (kdy kárně obviněný o žádosti rozhodl), ale až z data 3. 5. 2018, kdy byl dán pokyn kanceláři k zaslání usnesení, kterým bylo žádosti o ustanovení zástupce vyhověno. Existenci průtahu kárný senát dovodil přesto, že kárně obviněný (respektive jeho asistent) nebyl v daném období zcela nečinný; pokud by totiž byl žalobci ustanoven zástupce v přiměřené lhůtě, lze důvodně předpokládat, že by byla žaloba uvedena do věcně projednatelného stavu podstatně dříve a dříve by tedy mohlo být přistoupeno k jejímu meritornímu projednání. Současně je třeba uvést, že kárný senát neakceptoval tvrzení kárně obviněného uvedené v jeho vyjádření, dle kterého žalobce již v této fázi řízení navrhoval delegaci věci (postoupení věci Okresnímu soudu v Olomouci), pročez kárně obviněný považoval za vhodnější, aby rozhodnutí o (ne)ustanovení zástupce rozhodoval až tento soud. K ustanovení zástupce měl kárně obviněný přistoupit až poté, co žalobce návrh na provedení delegace nedoplnil. Tuto argumentaci kárně obviněného považuje kárný senát za účelovou, neboť žalobce

evidentně, ani přes předchozí výzvu, nebyl schopen upřesnit, o co svůj žalobní nárok opírá, z čeho vyplývá pasivní žalobní legitimace žalovaného, ani proč žádá o provedení delegace. Již v době, kdy byl kárně obviněnému předložen spis, bylo tedy evidentní, že bez právní pomoci ustanoveného zástupce nebude možné rozhodnout ani o předmětném procesním návrhu žalobce; tato situace ostatně později kárně obviněného vedla k tomu, že žalobci ustanovil zástupcem advokáta. Kárný senát rovněž nepřijal obhajobu kárně obviněného, který namítal, že spis měl u sebe pouze v období od 20. 12. 2017 do 28. 2. 2018 a od 27. 3. 2018 do 4. 4. 2018. Není totiž rozhodné, zda je ve sledovaném období spis fyzicky přítomen u soudce, či zda se nachází u asistenta či je na lhůtě; ve všech těchto případech má soudce možnost si spis vyžádat a provádět v něm v případě potřeby potřebné úkony. Z výpisu ze systému ISAS přitom jasně vyplývá, že kárně obviněný neměl spis k dispozici pouze po dobu několika dnů (17. 4. 2018 až 23. 4. 2018), kdy byl spis na kontrole. Toto období je přitom z pohledu celkové doby vytýkané nečinnosti zcela marginální a na celkovém závěru o zaviněné nečinnosti kárně obviněného ve výše uvedeném období tak nemůže ničeho změnit.

25) **sp. zn. 19 C 68/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 21. 9. 2017 do 4. 12. 2017, spočívající v nerozhodnutí o návrhu na opravu rozsudku a návrhu na změnu účastníka. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že dne 17. 5. 2017 byl ve věci vydán rozsudek pro uznání. Dne 15. 6. 2017 byl dán pokyn k jeho vypravení. Následně soud dne 19. 6. 2017 obdržel žádost žalobce o opravu výroku rozsudku. Tato žádost byla dne 21. 7. 2017 urgována. Podle údajů ISAS byl spis teprve dne 14. 9. 2017 přepsán na kárně obviněného. Dne 8. 11. 2017 byl soudu doručen návrh žalobce na změnu účastníků ve smyslu ust. § 107a odst. 1 občanského soudního řádu. Dne 4. 12. 2017 provedl kárně obviněný požadovanou opravu rozsudku; současně právnímu zástupci žalobce sdělil, že po vydání rozsudku již nelze měnit okruh účastníků řízení. Dle názoru kárného senátu lze vyřízení návrhu na opravu soudního rozhodnutí považovat za úkon jednoduchý, kde principiálně nic nebrání tomu, aby byl proveden v rámci referenční lhůty 3 měsíců. Jelikož konec této lhůty připadá na období, kdy byl spis teprve předložen kárně obviněnému, bylo možné po kárně obviněném spravedlivě požadovat, aby o tomto návrhu rozhodl ve lhůtě kratší; kárný senát považuje za maximální akceptovatelnou dobu jeden měsíc. Jelikož však kárně obviněný o tomto návrhu rozhodl až dne 4. 12. 2017, vznikly průtahy v řízení v období od 14. 10. 2017 do 3. 2. 2018. Pokud jde o vytýkanou nečinnost kárně obviněného ve věci návrhu žalobce na změnu účastníků řízení, zde není kárnému senátu jasné, o čem by měl kárně obviněný rozhodovat. V době podání tohoto návrhu byla věc již pravomocně skončena; bylo tedy pojmově vyloučeno o takovém návrhu jakkoli procesně rozhodnout. Jestliže tedy kárně obviněný na tento návrh zareagoval ve lhůtě zhruba 1 měsíce přípisem, kde žalobce na nemožnost takového postupu upozornil, nelze jeho postupu ničeho vytýkat. Pokud kárně obviněný ve svém vyjádření poukazyval na fakt, že spis mu byl předložen až dne 14. 8. 2017 (v důsledku čehož nemůže nést odpovědnost za případné průtahy, které do té doby vznikly), zde postačí pouze uvést, že nečinnost je mu kárným návrhem vytýkána až poté, kdy mu byl spis předložen. Jde tedy o argumentaci zcela bezpředmětnou.

26) **sp. zn. 19 C 112/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 15. 1. 2018 do 3. 4. 2018 a v období od 1. 9. 2017 do 30. 4. 2018. Jak vyplývá z obsahu předloženého spisu, ve věci bylo usnesením asistenta ze dne 13. 7. 2017 rozhodnuto o vrácení přeplatku na soudním poplatku (právní moc usnesení nabylo 1. 8. 2017). Dne 14. 9. 2017 byl (dle údajů ISAS) spis předložen kárně obviněnému. Následně, dne 1. 12. 2017, vydal kárně obviněný usnesení, kterým vyzval žalovanou ke sdělení adresy svého pobytu ke dni podání žaloby. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému zpět dne 2. 1. 2018, a to s požadovaným sdělením žalované. Usnesením ze dne 3. 4. 2018 vyslovil kárně obviněný místní nepřislušnost Obvodního soudu pro Prahu 4 s tím, že věc bude postoupena Městskému soudu v Brně. Pokud jde o období od 1. 9. 2017, zde je kárně obviněnému vytýkáno, že nedal ve lhůtě 30 dnů od právní moci

pokračování

usnesení o vrácení soudního poplatku pokyn k jeho vrácení, jak mu to ukládá § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Zde kárný senát především zohlednil fakt, že spis byl kárně obviněnému předložen až poté, co lhůta k vrácení soudního poplatku již uplynula. Nelze mu tedy vytýkat, že o vrácení poplatku do 1. 9. 2017 nerozhodl. Poté, co mu spis byl předložen, měl však uvedenou skutečnost z obsahu spisu zjistit; jelikož v té době byla již zákonem stanovená lhůta překročena, měl dát odpovídající pokyn s maximálním urychlením. Protože jde o úkon jednoduchý, ryze administrativní povahy, považuje kárný senát (s ohledem na popsání okolností věci) maximální akceptovatelnou hranici pro jeho provedení 10 dnů, od okamžiku, kdy mu byl spis předložen. Jelikož se tak nestalo, lze hovořit v období od 24. 9. 2017 do 30. 4. 2018 o zaviněné nečinnosti kárně obviněného při provádění procesních úkonů (*strictu sensu* se o průtahy v řízení nejedná, neboť na délku řízení toto pochybení kárně obviněného nemělo negativní vliv). Co se týče nečinnosti kárně obviněného při rozhodování o místní příslušnosti soudu, zde kárně obviněný nepřekročil referenční lhůtu 3 měsíců pro provádění jednoduchých úkonů a o průtahy v řízení tak nejde.

27) **sp. zn. 19 C 123/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 25. 9. 2017 do 28. 11. 2017 (pozdní předložení odvolání odvolacímu soudu) a od 10. 1. 2018 do 13. 4. 2018 (prodlení při rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu). Dle údajů ISAS došlo soudu dne 7. 9. 2017 odvolání žalobce proti usnesení o zastavení řízení; spis se v té době nacházel u kárně obviněného. Kárně obviněný dne 24. 11. 2017 referoval předkládací zprávu odvolacímu soudu s pokynem k předložení spisu. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen kanceláři dne 28. 11. 2017. Spis s rozhodnutím odvolacího soudu byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému zpět dne 14. 12. 2018. Dne 5. 4. 2018 dal kárně obviněný pokyn k zaslání tohoto usnesení účastníkům řízení; zároveň vyzval žalovaného k vyjádření k žalobě. Spis předal kanceláři (dle údajů ISAS) dne 13. 4. 2018. Pokud jde o vytýkanou nečinnost kárně obviněného při předkládání věci odvolacímu soudu, zde byl tento jednoduchý úkon učiněn v rámci referenční lhůty 3 měsíců a průtahy v řízení tak nevznikly. Co se týče prodlení při rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu účastníkům, i zde se jedná o jednoduchý úkon, který měl být učiněn nejpozději v referenční lhůtě 3 měsíců. Jelikož se tak nestalo, lze hovořit o existenci průtahu v řízení v období od 14. 3. 2018 do 12. 4. 2018. Argumentoval-li v této souvislosti kárně obviněný tím, že vytýkaným postupem nevznikla účastníkům žádná škoda, neboť spis byl následně postoupen soudu ve správním soudnictví, jde o argumentaci bezpředmětnou, neboť nevznikly-li by shora konstatované průtahy v řízení, mohla být věc správnímu soudu postoupena dříve.

28) **sp. zn. 19 C 198/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 17. 1. 2018 do 28. 3. 2018 (prodlení při rozhodování o návrhu na opravu rozsudku) a od 17. 1. 2018 do 30. 4. 2018 (prodlení při rozhodování o návrhu na změnu účastníka). Z obsahu předloženého spisu kárný senát zjistil, že ve věci byl dne 9. 10. 2017 vydán rozsudek pro zmeškání. Dne 13. 11. 2017 došel soudu návrh žalobce na záměnu účastníků podle § 107a odst. 1 občanského soudního řádu. Dne 15. 11. 2017 obdržel soud návrh žalobce na vydání opravného usnesení. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému až dne 2. 1. 2018. Usnesením ze dne 28. 3. 2018 provedl kárně obviněný opravu rozsudku; o návrhu na záměnu účastníků nerozhodl a nikterak na něj nereagoval. Pokud jde o návrh na změnu účastníků, kárný senát nepřehlédl, že tento návrh došel soudu v době, kdy věc ještě nebyla pravomocně skončena a neexistovaly tak procesní překážky bránící o něm rozhodnout. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o tomto procesním návrhu lze považovat zásadně za úkon jednoduchý, mělo o něm být rozhodnuto nejpozději ve lhůtě 3 měsíců poté, kdy jej soud obdržel. V posuzovaném případě na tom nic nemění ani fakt, že spis byl kárně obviněnému předložen až po zhruba 1,5 měsíce poté, kdy soud návrh obdržel; zbývající lhůtu zhruba 1,5 měsíce pro vydání rozhodnutí nelze chápat jako nepřiměřeně krátkou, přičemž účastník nemůže být k tíži, že spis s jeho procesním návrhem se soudci dostal až se zpožděním, zaviněným prací kanceláře. Po přičtení referenční

hodnoty 3 měsíců lze tedy hovořit o existenci průtahů v řízení v období od 13. 2. 2018 do 20. 4. 2018. Shora uvedené platí i pro nečinnost kárně obviněného při rozhodování o návrhu na vydání opravného usnesení; období, kdy lze v této souvislosti hovořit o vzniku průtahů v řízení, je však plně konzumováno obdobím, v němž byly konstatovány průtahy v řízení u předchozího procesního návrhu.

29) **sp. zn. 19 C 203/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 8. 1. 2018 do 26. 2. 2018 (prodlení s rozhodnutím o návrhu na změnu účastníka) a od 6. 1. 2018 do 30. 4. 2018 (prodlení s rozhodnutím o návrhu na opravu rozsudku). Z obsahu přiloženého soudního spisu se podává, že ve věci byl dne 9. 10. 2017 vydán rozsudek pro zmeškání. Dne 13. 11. 2017 byl soudu doručen návrh na změnu účastníka řízení dle § 107a odst. 1 občanského soudního řádu. Spis byl (dle výpisu z ISAS) předložen kárně obviněnému dne 30. 11. 2017. Dne 5. 1. 2018 byl soudu doručen návrh na vydání opravného usnesení. Usnesením ze dne 26. 2. 2018 zamítl asistent návrh na postup dle ust. § 107a odst. 1 občanského soudního řádu; o návrhu na vydání opravného usnesení rozhodnuto nebylo. Pokud jde o vydání rozhodnutí o návrhu na záměnu účastníka, ten byl soudu doručen ještě před tím, než rozsudek nabyl právní moci. Neexistovala tedy procesní překážka, pro kterou by o tomto návrhu nemohlo být rozhodnuto. Ze své podstaty jde zásadně o úkon jednoduchý, který by měl být učiněn v rámci 3 měsíční referenční lhůty. O tomto návrhu bylo v dané věci rozhodnuto krátce po uplynutí této lhůty a dle názoru kárného senátu tak průtahy v řízení nevznikly. Co se týče návrhu na vydání opravného usnesení, i zde se zásadně jedná o úkon jednoduchý. Spis byl v době, kdy tento návrh došel, u kárně obviněného a měl si tedy být vědom, že o něm musí v přiměřené lhůtě rozhodnout. Jelikož se tak do doby podání kárného návrhu nestalo, lze po přičtení referenční lhůty 3 měsíců hovořit o existenci průtahů v řízení v období od 5. 4. 2018 do 30. 4. 2018.

30) **sp. zn. 19 C 218/2017** – vytýkána absolutní nečinnost v období od 15. 1. 2018 do 5. 3. 2018. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že věc napadla dne 14. 8. 2017. Následně byly ve věci provedeny přípravné úkony (vybrání soudního poplatku, zaslání žaloby žalovanému, výzva žalovanému dle § 114a odst. 2 občanského soudního řádu) a spis byl dne 30. 11. 2017 předložen kárně obviněnému. Dne 5. 3. 2018 dal asistent pokyn kanceláři k zaslání výzvy účastníkům, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání; zaslána byla též kvalifikovaná výzva žalovanému (možnost postupu dle § 153a odst. 3 občanského soudního řádu). Dle názoru kárného senátu je zřejmé, že ve věci byly řádně provedeny všechny přípravné úkony pro meritorní projednání ve věci. Výzvy ze dne 5. 3. 2018 nemusely být nutně koncentrovány k výzvě k zaplacení soudního poplatku atp., neboť je lze chápat jako samotnou přípravu meritorního projednání věci poté, kdy bylo na jisto postaveno, že tomuto projednání nic nebrání. Průtahy v řízení proto nenastaly.

31) **sp. zn. 19 C 226/2017** – vytýkán neefektivní postup v řízení v období od 4. 12. 2017 do 5. 4. 2018. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že po podání žaloby byly provedeny přípravné úkony (vybrán soudní poplatek, žaloba byla zaslána žalovanému spolu s výzvou k vyjádření). Soudu bylo dne 6. 11. 2017 zasláno vyjádření žalovaného, ve kterém uznal podstatu žalovaného nároku, nikoli však konkrétní žalobcem požadovanou částku; připustil přitom možnost smírného vyřešení sporu. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému dne 30. 11. 2017. Dne 4. 12. 2017 učinil kárně obviněný dotaz na žalobce, zda došlo k mimosoudnímu vyřešení sporu. Dne 21. 12. 2017 soud obdržel odpověď žalobce. Následně, dne 5. 4. 2018, kárně obviněný nařídil termín ústního jednání na 23. 5. 2018. Je-li kárnou navrhovatelkou kárně obviněnému jako neefektivní postup vytýkán jeho dotaz ze dne 4. 12. 2017, kárný senát s takovým hodnocením nesouhlasí. Jde o zcela logický postup za situace, kdy z vyjádření žalovaného bylo možné usuzovat na smírné vyřešení sporu. Ve věci přitom byly

pokračování

již v té době učiněny všechny přípravné úkony a věc čekala na započetí věcného projednávání. Z uvedených důvodů lze tedy uzavřít, že průtahy v řízení nenastaly.

[34] Z výše podaného přehledu jednotlivých soudních věcí je zřejmé, že v případech, kdy posouzení postupu kárně obviněného nebránilo marné uplynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu (k čemuž došlo ve věcech sp. zn. 19 C 699/2013, sp. zn. 19 C 29/2014, sp. zn. 19 C 202/2014, sp. zn. 19 C 521/2013, sp. zn. 19 C 697/2013 a sp. zn. 19 C 250/2014), dospěl kárný senát k závěru, že průtahy nastaly celkem v 11 případech, uvedených v bodě a) výroku tohoto rozhodnutí. Ve třech případech [uvedených pod bodem b) výroku rozhodnutí] pak kárný senát naznal, že kárně obviněný byl nepřiměřeně dlouhou dobu nečinný při provádění procesních úkonů; následkem této nečinnosti však nebyl vznik průtahů v řízení, ale jiný negativní zásah do práv svědka či účastníků řízení (k tomu viz položky 11, 12 a 26 přehledu zjištění podávajících se z jednotlivých spisů). Přestože kárný návrh v těchto případech uvádí jiný následek nečinnosti kárně obviněného - vznik průtahů v řízení, jednota skutku, pro který byl kárný návrh podán a pro který byl kárně obviněný uznán vinným, zůstala zachována pro totožnost vytýkaného jednání.

[35] Ve zbývajících věcech (sp. zn. 19 C 4/2012, sp. zn. 19 C 414/2015, sp. zn. 19 C 437/2015, sp. zn. 19 C 229/2016, sp. zn. 19 C 347/2014, sp. zn. 19 C 182/2015, sp. zn. 19 C 307/2015, sp. zn. 19 C 229/2015, sp. zn. 19 C 9/2017, sp. zn. 19 C 218/2017 a sp. zn. 19 C 226/2017) dospěl kárný senát k závěru, že ve vytýkaných obdobích průtahy nenastaly, případně že jejich existenci nebylo možné na základě předložených podkladů s jistotou prokázat. V tomto rozsahu však kárný senát Mgr. Průžka kárného obvinění samostatným výrokem nezprostil. Tento postup reflektuje povahu daného typu kárného provinění i specifickou povahu samotného kárného řízení, na které poukázal již Nejvyšší soud (jako soud kárný) ve svém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2016. V tomto rozhodnutí uvedl, že „*pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (i s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto pojímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárného obvinění zprošťován, respektive aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno*“.

[36] V případech, kdy kárný senát dovedl existenci průtahů v řízení, je ovšem nutno připomenout, že samotné zjištění existence průtahů ještě nepostačuje pro závěr o kárném provinění soudce. Je totiž nutno ještě zvážit, do jaké míry je tento stav přičitatelný právě zaviněnému porušení jeho soudcovských povinností. V této souvislosti se nabízí celá řada hodnotících kritérií.

[37] Zásadním kritériem (nejen v nyní projednávané věci) je vždy zhodnocení *situace v senátě* kárně obviněného soudce. Provedenými důkazy (rozvrhy práce, spis sp. zn. 40 Spr 788/2017 a „*Přehled nápadů a vyřízených věcí civilních soudců, vykonávajících agendu C bez specializací za období 2015 až 30. 4. 2018*“) bylo zjištěno, že nápad věcí do soudního oddělení kárně obviněného byl minimálně od roku 2015 (předcházejícími obdobími se kárný senát nezabýval) zcela srovnatelný s nápadem do jiných soudních oddělení vyřizujících stejnou agendu. Kárně obviněný přitom v tomto období nebyl (až na výjimky) zatížen specializovanou agendou, u které v justici obecně nepanují pochybnosti o její vyšší obtížnosti (například věci s cizím prvkem, pracovněprávní spory, atp.). Provedeným dokazováním rovněž nebylo zjištěno, že by byl kárně obviněný v rámci sledovaného období jakkoli znevýhodňován přidělováním složitějších věcí, jak argumentoval ve své obhajobě. V tomto směru sice kárně obviněný podal podrobný rozpor velikosti nápadu ve věcech vypořádání společného jmění manželů do jeho senátu a některých jiných senátů

obvodního soudu, takovou argumentaci však není možné bez dalšího přijmout. Jakkoli není důvod pochybovat o tom, že právě tento typ sporu často vyžaduje provádění obsáhlého dokazování (a tedy rozhodování takové věci soudce zatěžuje více, než řada jiných sporů), nelze apodikticky tvrdit, že právě tyto spory jsou *a priori* obtížnější, než spory ostatní. Lze jistě nalézt řadu jiných typových sporů, které se obvykle rozsahem dokazování sporům o vypořádání společného jmění manželů vyrovnají a jsou zpravidla obtížné i při samotné aplikaci práva (například některé typy žalob o náhradu škody). Kárný senát přitom považuje za rozhodující, že nelze arbitrárně (bez znalosti konkrétních věcí) rozčlenit věci na typově vždy obtížné a typově vždy z hlediska rozhodování snadné. Právě na této premise ovšem byla založena obhajoba kárně obviněného. V rámci daného hodnotícího kritéria se kárný senát zabýval též celkovým množstvím neskončených věcí v senátě kárně obviněného ve sledovaném období (od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2018), neboť není pochyb o tom, že je-li soudce zatížen větším množstvím neskončených věcí (zejména pak věcí starších časových řad), pak tato skutečnost již ze své podstaty multiplikuje množství úkonů, které musí soudce v jednotlivých spisech činit, což jej do jisté míry determinuje i v možnosti provádět jednotlivé procesní úkony plynule a v přiměřených lhůtách. Nedodělky pohybující se v senátě 19 C kolem 250 věcí lze jistě z hlediska obvyklého zatížení soudců okresních (obvodních) soudů považovat za vyšší, nejde však o zatížení enormní, kdy by i jen pouhá administrace jednotlivých spisů soudce zatěžovala natolik, že není schopen provádět úkony v jemu svěřených spisech bez průtahů. V této souvislosti kárně obviněný poukazoval na fakt, že k 1. 8. 2013, kdy předmětný senát přebíral, byl senát zatížen nedodělkami, a to vesměs složitějšími pracovní právními spory; to mělo mít negativní vliv na stav jeho senátu. Ani s tímto argumentem kárný senát nesouhlasí. Mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným není sporu o tom, že k výše uvedenému datu se v senátě 19 C nacházelo 53 nevyřízených věcí, což rozhodně nelze považovat za nepřiměřené prvotní zatížení soudce. Nic na tom nemění ani fakt, že celkem 42 věcí mělo být pracovní právní. Kárný senát žádným způsobem nepochybně, že pracovní právní agenda je obecně považována (minimálně co do rozsahu dokazování) za agendu obtížnější a v tomto směru tedy lze připustit, že vyřízení těchto věcí mohlo pro kárně obviněného představovat vyšší pracovní zatížení, ke kterému by muselo být v rámci daného hodnotícího kritéria přihlédnuto. Nelze ovšem současně přehlédnout, že kárně obviněný byl (až na dvě výjimky) uznán vinným z neakceptovatelné doby nečinnosti až v období zhruba čtyř let (a později) od doby, kdy senát v roce 2013 přebíral. Kárný senát je proto přesvědčen, že toto prvotní nadměrné (nikoli však extrémní) zatížení kárně obviněného již na situaci v jeho senátu v polovině roku 2017 a později nemohlo mít žádný vliv; je současně nutné upozornit, že kárně obviněný je již zkušeným soudcem, který musí být schopen i dočasné vyšší pracovní zatížení v přiměřeném časovém horizontu zvládnout. Uvedené platí i pro mimořádný nápad 180 věcí do senátu kárně obviněného v roce 2013. Zde kárný senát vychází z tvrzení zástupkyně kárné navrhovatelky (kárně obviněným nerozporované), že šlo v převážné většině o žaloby na vrácení zaplacených bankovních poplatků, které byly následně v naprosté většině zastavovány. Lze tedy celkově konstatovat, že nic nenasvědčuje závěru, dle kterého by byl kárně obviněný v posuzovaném období vystaven enormně vysokému nápadu věcí či nepřiměřeně vysokému nápadu věcí složitějších oproti ostatním soudcům vykonávajícím stejnou agendu; nebyl tedy přetěžován a situace v jeho senátě tak nemohla mít negativní vliv na kvalitu jím odváděné práce.

[38] Dalším kritériem, kterým se kárný senát zabýval, je možnost soudce *využívat efektivně práci asistentů, vyšších soudních úředníků či čekatelů*. Z provedeného dokazování vyplynulo, že (s výjimkou tří měsíců v roce 2018) měl kárně obviněný ve sledovaném období k dispozici asistenta pouze k jedné třetině či jedné polovině. S kárně obviněným lze souhlasit v tom, že taková podpora není příliš významná; současně však nelze přehlédnout, že dle rozvrhů práce nebyl kárně obviněný oproti jiným soudcům v tomto směru jakkoli znevýhodněn. Přestože tedy tato situace měla nepochybně negativní vliv na pracovní podmínky kárně obviněného, kárný senát zastává názor,

pokračování

že sama o sobě nemohla jeho práci negativně ovlivňovat do té míry, aby ho to zbavilo odpovědnosti za vznik konstatovaných průtahů v řízení.

[39] Dalším kritériem, kterým je třeba se zabývat, je *úroveň technického a materiálního zabezpečení* nezbytného pro výkon soudcovské činnosti (například možnost využívání jednacích síní, úroveň počítačového vybavení, atp.) či *kvalita práce soudní kanceláře*. V tomto směru z provedeného dokazování nevyplynuly žádné negativní poznatky, ostatně kárně obviněný na deficity tohoto typu v rámci své obhajoby ani nepoukazoval.

[40] Provedeným dokazováním nebylo zjištěno ani *nerovné zacházení* s kárně obviněným soudcem. Jak bylo již výše uvedeno, kárný senát neshledal, že by byl kárně obviněný ze strany vedení soudu jakýmkoli způsobem znevýhodňován, ať již z pohledu množství a struktury věcí napadajících do jeho senátu, či z pohledu personálního a materiálního zabezpečení jeho soudního oddělení. Je také třeba upozornit, že nic nenásvědčuje tomu, že by prověrka provedená v jeho soudním oddělení (pod sp. zn. 40 Spr 788/2017) vykazovala náznaky nestandardního postupu. Důvod kontroly a kritéria výběru spisu určených ke kontrole, jak byly konstatovány výše - viz dokument „*Prověrka vybraných občanskoprávních senátů, rok 2017(úkol č. 2) Mgr. Michal Průžek – senát 19 C*“ - lze považovat za zcela racionální; zvolená kritéria výběru spisů a zaměření prováděné kontroly jsou transparentní a obhajitelná.

[41] Konečně, pokud jde o *osobní situaci* kárně obviněného v posuzovaném období, zde nebyla zjištěna existence žádných okolností, které by mohly negativně ovlivnit výkon soudcovské činnosti kárně obviněného (např. dlouhodobá pracovní neschopnost, obtížná životní situace, atp.).

[42] Dle názoru kárného senátu lze tedy přisvědčit tvrzení kárné navrhovatelky, že zjištěné nedostatky v práci kárně obviněného mají svůj původ především v nevhodné organizaci práce v jeho senátu. Povaha zjištěných nedostatků rozhodně neimplikuje závěr, že kárně obviněný ke své práci přistupuje lehkomyšlně a nejeví o stav vyřizovaných věcí zájem. Kromě několika případů absolutní nečinnosti při provádění úkonů se výhrady k práci kárně obviněného soustřeďují k celkovému způsobu vedení řízení, pro který je ve vytýkaných případech příznačná jistá nekoncentrovanost a mechanická aplikace určitých procesních postupů. Kárně obviněný sice obvykle činí jednotlivé procesní úkony při zachování judikaturou dovozené referenční doby třech měsíců, v řadě případů by však efektivnímu vedení řízení odpovídalo provádět tyto úkony společně, aby nedocházelo ke zbytečnému řetězení těchto úkonů a tím i k protahování délky řízení. Lze taktéž důvodně usuzovat na nepřilíš fungující komunikaci mezi kárně obviněným a asistentem; v některých případech lze ze způsobu asistentem prováděných úkonů usuzovat, že nevycházel z konkrétních pokynů kárně obviněného. Kárný senát přitom nepopírá, že není oprávněn vnucovat soudci své představy o konkrétním způsobu vedení řízení, na což kárně obviněný ostatně v rámci své obhajoby poukazoval. Jak však již bylo vyloženo výše, soudce při volbě konkrétního procesního postupu nesmí postupovat zjevně iracionálně, provádět pouze ryze formální úkony za účelem přerušování doby své nečinnosti, atp. Jakkoli tedy kárný senát není oprávněn postihovat soudce za to, že postupoval jiným způsobem, než jaký by považoval kárný senát za nejefektivnější, může soudci vytknout postup, který již s ohledem na konkrétní okolnosti případu lze označit za excesivní. Konečně, na existenci typově obdobných pochybení ve smyslu (ne)efektivního vedení soudního řízení byl kárně obviněný upozorněn již předcházejícím rozhodnutím kárného senátu tohoto soudu ze dne 28. 11. 2013, č.j. 16 Kss 1/2013 – 116, kde mu byly vytknuty. Kárně obviněnému tedy i z tohoto důvodu muselo být jasné, jakých postupů se má ve své další soudcovské práci vyvarovat.

[43] Celkově lze tedy uzavřít, že v konstatovaných případech vzniku průtahů v řízení, respektive v případech, kdy byl kárně obviněný nečinný při provádění procesních úkonů, aniž by tím byly vyvolány průtahy v řízení, nese kárně obviněný za vznik tohoto stavu odpovědnost. Případy zaviněné nečinnosti kárně obviněného uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí tak lze nepochybně podřadit pod definici kárného provinění, kterým je *zaviněné porušení povinnosti soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů* (§ 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Je-li rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách považováno za součást práva na spravedlivý proces, nelze nedůvodné průtahy v řízení hodnotit jinak, než jako zaviněné porušení povinnosti soudce a jako jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, jak to má na mysli citované ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. To platí i pro případy, kdy kárně obviněný svou zaviněnou nečinností nevyvolal průtahy v řízení, ale jinak negativně zasáhl do práv účastníků řízení či jiných osob. Z těchto důvodů proto kárný senát, v souladu s ustanovením § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., uznal Mgr. Průžka vinným, že ve smyslu kárného návrhu celkem ve 14 případech zaviněně porušil své povinnosti soudce.

[44] Kárný senát přitom zcela odmítá tvrzení kárně obviněného, že za stav jednotlivých věcí uvedených v kárném návrhu nemůže nést odpovědnost, neboť v těchto věcech nebyl zákonným soudcem. Předně je nutno konstatovat, že posouzení, zda byl kárně obviněný v konkrétních případech skutečně zákonným soudcem, kárnému senátu nepřísluší; zákonem jsou k zodpovězení této otázky povolány pouze instančně nadřízené soudy v rámci projednávání opravných prostředků, případně *ultima ratio* Ústavní soud v řízení o ústavní stížnosti. Dále je třeba uvést, že ústavně garantované právo na spravedlivý proces, jehož imanentní součástí je i právo na projednání věci bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) působí komplexně; vzato do důsledků tedy není omezeno pouze na případy, kdy ve věci rozhoduje zákonný soudce. Institut zákonného soudce přitom neslouží k ochraně soudců, ale naopak k ochraně účastníků řízení, působí tedy navenek. Má-li soudce za to, že v konkrétní věci není zákonným soudcem (tedy že mu věc byla přidělena v rozporu s platným rozvrhem práce soudu), je jeho povinností na tuto skutečnost bezodkladně upozornit vedení soudu. Pouze pokud by vedení soudu na toto upozornění žádným způsobem nereagovalo, mohlo by být za případné průtahy v řízení odpovědné právě vedení soudu a nikoli soudce. V případech, na které poukazuje kárně obviněný, však o takové situace nešlo; kárně obviněný fakt, že je zákonným soudcem nikterak nepopíral, na vedení soudu se v tomto smyslu neobrátil a v jednotlivých věcech konal. Námitku, že v konkrétních věcech nebyl zákonným soudcem, uplatnil až poté, kdy mu v těchto věcech byly vytýkány průtahy, a pro tyto průtahy byl podán kárný návrh. Tuto obranu kárně obviněného proto kárný senát považuje nejen za irrelevantní, ale i za ryze účelovou a zjevně neprofesionální. Z pohledu předmětu tohoto kárného řízení, kterým je posouzení bezprůtahovosti řízení ve věcech svěřených kárně obviněnému, se proto uvedenou argumentací věcně nezabýval.

[45] Při úvaze o druhu ukládaného kárného opatření vážil kárný senát okolnosti polehčující i přitěžující. Za polehčující okolnost lze především považovat fakt, že nedostatky v práci kárně obviněného, dosahující intenzity kárného provinění, nebyly zjištěny ve větším množství spisů, taktéž délka vytýkaných průtahů až na výjimky nepřesahuje jeden měsíc či několik málo měsíců. Ve prospěch kárně obviněného vyznívá též stanovisko soudcovské rady, které jej označuje za nekonfliktního, pracovitého, svědomitého a odborně erudovaného soudce. S výjimkou zjištěných případů zaviněné nečinnosti nelze mít na základě provedeného dokazování žádné další negativní výhrady k plnění soudcovských povinností kárně obviněným; jeho výkonnost je srovnatelná s dalšími soudci občanskoprávního úseku vyřizujícími agendu C bez specializace

pokračování

ve 100 % nápadu, počet neskončených věcí v jeho senátu se nezvyšuje a s výjimkou věcí ve stáří tří až pěti let nedochází k nárůstu počtu věcí starších časových řad.

[46] Za přitěžující okolnost lze zejména považovat fakt, že kárně obviněný neprojevili dostatečnou reflexi svého jednání. Přestože byl již předcházejícím kárným rozhodnutím upozorněn na nedostatky ve své práci a na jejich příčiny, vše nasvědčuje tomu, že vytýkaný styl své práce nezměnil. V nyní posuzované věci pak některá vytýkaná pochybení neodstranil ani přes výsledky provedené kontroly, s nimiž byl seznámen a proti nimž ničeho nenamítal. Ze způsobu, jakým kárně obviněný vedl svou obhajobu, je evidentní, že *a priori* odmítá uznat jakékoliv výhrady ke svému stylu práce, přestože byl v typově obdobných případech na neakceptovatelnost některých procesních postupů již v minulosti kárným senátem upozorněn. V této souvislosti pak kárně obviněnému zejména přitěžuje fakt, že se zcela účelovým způsobem snažil zbavit jakékoliv odpovědnosti za stav jim vyřizovaných věcí (v intencích kárného návrhu) tvrzením, že v těchto věcech nebyl zákonným soudcem, protože neměl za podstatné, zda v té které věci učinil konkrétní úkony a v jakých lhůtách. Kárný senát je přesvědčen, že jako zkušený soudce si kárně obviněný musel být vědom neudržitelnosti této právní konstrukce; vedl-li tedy svou obhajobu tímto způsobem, je zřejmé, že nemá na způsob výkonu své soudcovské práce potřebný náhled.

[47] Ze všech uvedených důvodů tedy kárný senát naznal, že kárné opatření navrhované kárnou navrhovatelkou, tj. snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců, lze považovat v dané věci za přiměřené, a to přesto, že vytýkané nedostatky v práci kárně obviněného byly shledány pouze ve zhruba polovině případů uvedených v kárném návrhu. Vzhledem k tomu, že v rámci tohoto typu kárného opatření byl kárně obviněný podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích ohrožen snížením platu až o 30 % na dobu 1 roku (k předchozímu kárnému provinění nebylo pro jeho zahlazení při rozhodování o ukládání kárného opatření v této věci přihlíženo) lze kárné opatření uložené ve výši 1/6 maximální zákonné sazby považovat s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu